

GATEAWAY

NR. 3- Mars -79

5 kroner

DEN TREDJE VERDENS- KRIG

- ☐ Kan dra til helvete
- ☐ Er bra
- ☐ Vet ikke
- ☐ Bomb Hanoi!

SETT KRYSS I DEN RUTA SOM PASSER!

GATEØVISA

Kjøp tidligere nummere
på www.Gateavisa.no

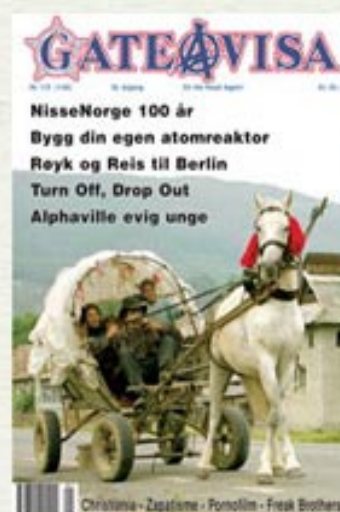
Nr. 174

Valgplakater på vår måte... • Politisk sex • Thomas Hylland Eriksen • Alkopolitikk • Fleinsopp • Voldsromantiske raddiser • Erik Dammann og sønner • Normale gale

Nr. 173

Mørkemenn og terrorister • Kvinneligaen • Dag Solstad • Utdatert copyright • Hurdalsjøen økolandsby • Skylapper? • Kriminell kriminalpolitikk • Lønnsslaveri • Snu ryggen til staten!

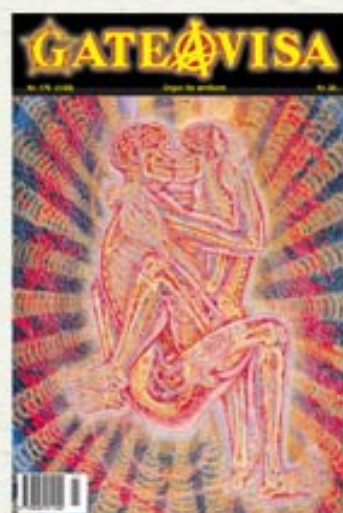
Nr. 172

Bygg din egen atomreaktor • Røyk og Reis til Berlin • Turn Off, Drop Out • Alphaville evig unge • Arild Nyquist • Frosne bestefedre • Zapatister • Frikkbrødrene i Mexico, del 3

Nr. 171

Pornokrati • Svart og hvit vold? • Vekturvold • Kupp Gateavisa! • Sivilisasjon? Nei takk! • Christiania • Telefonterror • Okkupasjon • Anarki • Kule bøker, novelle, stor tegneserie!

Nr. 170

Märthas verste eventyr • Narkokrigen vunnet? • Røyk & Reis til Kina • Cao-Dai • Karoline Frogner • Okkupasjonsextra • John Zom • Situasjonistisk teori • Frikkbrødrene i Mexico, del 1

Nr. 169

Terroremål: NORGE • Rapport fra virkeligheten • Oljekrig • Opprør i Argentina • Røyk og reis til Portugal • Harald Medbøe: Shit • Christiania 30 år • Atomavfall – Verdensbanken kommer

Nr. 168

Attac • Hvite Overaller • Black Bloc • Göteborg • Verdensbanken • Genova • Valgets kvalme • Deres Majestet, vi har fått nok • Pepperspray • Okkupasjonsnytt • Big Brother ser deg! • Securidass

Nr. 167

Italias frisoner • Dynastiet Bush • USA: Valgfusk og fanteri • Sealand & Ladonia • Røyk og Reis Goa Update • Reisbrev fra Chiapas • Anarkoteori • Smaken er som baken • Sporveishets

Nr. 166

Harry: narkopolitisk flyktning fra USA • Boligaksjonen i Gamlebyen • Alternativmessa • Oslo til kamp for fri hasj • DesPutin: Russlands nye tsar • Piratradio: bryt internett-sensuren.

Nr. 165

Okkupasjoner: Sævegårdsgate og Hausmannsgate • Frikkbrødrene: den store boligokkupasjonen • Er universet levende? • Røyk og Reis: Gateavisas helt egen feriekatalog • Hunter S. Thompson

Nr. 164

Heia politistaten • Ned med terapøytveldet: Christian Beck • Ungdomshuset i Køben • Rapport fra tjallmarsjen 1. mai • La dem spise kake • Kennedy: USAs psykedeliske president • Solførørkelse '99

Nr. 163

Dommedag er avlyst • Anarkisten i Egnen • J. Edgar Hoover • Nå bomber de for NATO igjen • Glor du på teve? • Alternativmessa • GAs Gule sider • Husknusing i Belgia • Anarkoteori

Hvis din venn
forarger deg, kjøp
trompet til hans barn.
Kinesisk ordtak

GATEAVISA

Man dør
kun en gang,
men det varer...
Moliere

Gateavisa — Nr. 3 — Mars 1979 — 10. årgang

KOLONIMARK KAMUFLERER LENKENE

Danmark innfører hjemmestyre på Grønland

Som mange etter hvert har begynt å forstå er det ikke bare i Sør-Afrika, Rhodesia, Brasil og "Israel" at hvite kolonialister driver sitt hensynsløse profittspill med billig arbeidskraft og natur-ressurser.

Vi så i forrige nr. av Gateavisa litt på situasjonen i Norges koloni i nord, hvor totaldestruksjon av livsnerven Alta-elva står for tur.

I dette nummeret vil vi rette søkelyset mot den danske kolonien Grønland.

Den 17. januar i år ble det avholdt folkeavstemning om "hjemmestyre" blant grønlenderne.

Av 28 810 stemmeberettigede deltok ca. 66%. 70,1% av disse gikk inn for ordningen. Foruten blanke og ugyldige stemmer var 25,8% nei-stemmer.

Tatt i betraktning den lave deltagelsen stemte altså under halvparten av de stemmeberettigede "ja".

Hva skjuler det seg så bak dette tilsynelatende forskrudde resultatet? Er grønlenderne rett og slett uinteressert i selvstyre? Har livet på Grønland bare vært lek og lyst under det flere hundre år gamle dansk/norske kolonistyre, — fra Hans Egede kom med syfilis og puritanistisk kristendom på 1700-tallet til amerikanernes "invasjon" med NATO-baser og bombefly i vår egen tid. Og er grønlenderne fullstendig uvitende om de multinasjonale energi- og ressurs-spekulantenes tiltagende griskhet på Grønland under isen?

Nei, de er ikke det. De kjenner sin historie, og de vet hva som foregår. Det tradisjonelt så frisinne og fredssommelige folket har lidd under syfilis'en og maktesløsheten som ingen andre. Er det noen som skulle være bevisst sin situasjon, så måtte det være dem.

Hvorfor går de likevel imot "hjemmestyre", — tilsynelatende en mulighet for å bli kvitt faenskapen?

For det første er det selvfølgelig, som i alle menneskegrupper (også blant samer, baskere og palestinere), en konservativ gruppe som synes at tingene er bra nok som de er. De har gjerne økonomisk eller maktmessig utbytte av forholdet. Mange fra denne gruppen har nok gått imot "hjemmestyre".

Størst i "Nei-gruppen" er nok likevel den grønlandske selvstendighetsbevegelsen Inuit Ataqatigiit ("Folk som samarbeider").

De betrakter ikke "hjemmestyre"-ordningen som noe som har noe med egentlig hjemmestyre å gjøre, og erklærer det hele som en gigantisk bloff.

Denne karakteristikken begrunner de i 13 punkter, som vi gjengir her:

1. Hjemmestyret anerkjenner ikke det grønlandske folk, kalatdlit, som en nasjon.
2. Hjemmestyret anerkjenner ikke den opprinnelige befolkningens eiendomsrett til eget land.
3. Grønlandsk er ikke anerkjent som

det offisielle språket.

4. Hjemmestyret bygger på "riksenheten"s bevarelse.
5. Hjemmestyret får ingen reell innflytelse på utenriks- og handelspolitikk.
6. Ordningen med råstoff gir ingen myndighet til hjemmestyret, når det gjelder konsesjoner som allerede er gitt til etterforskning eller utvinning av råstoffer.
7. Ved den dobbelte veto-rett i råstoffordningen, fratar den danske statsmakt hjemmestyret enhver mulighet for selv å treffe beslutninger.
8. Hjemmestyret får stort sett ingen innflytelse på statens bygge- og anleggsprogrammer.
9. Hjemmestyret overtar bare et ubetydelig lite hjørne av produksjonssektoren.
10. Hjemmestyret får ingen kompetanse til selv å føre en selvstendig lønns- og prispolitikk.
11. Lønnsdiskrimineringen mellom dansker og grønlendere vil ikke bli endret.
12. Hjemmestyret styrker den grønlandske overklassens makt gjennom administrasjonen.
13. Hjemmestyret er bare en reorganisering av koloniadministrasjonen, hjemmestyret gir ingen selvstendighet.

Men uansett — "hjemmestyret" er vedtatt, og vil bli satt i kraft fra 1. mai i år.

INUIT ATAQATIGIIT

I.A. er et forsøk på å danne en sosialistisk organisasjon på Grønland. Den startet opp i november 1976 og har nå 7 lokalavdelinger og en "ambassadør" i København.

I.A. oppfordrer sine medlemmer til å melde seg inn i den grønlandske fagorganisasjonen S.I.K. "for å være aktive i forbindelse med arbeiderklassens organisering". I.A. har også satset krefter på EF-motstanden med henblikk på grønlandsk utmeldelse.

For å trenge helt inn i selve formålet med Inuit Ataqatigiit, gjengir vi organisasjonens 5-punkts politiske program:

1. På anti-imperialistisk grunnlag å bekjempe kolonialismen og den nye koloniale utvikling i alle dens fremtredelsesformer. På grunnlag av dette å arbeide for anerkjennelse av vårt

folk, kalatdlit, som en nasjon med full suverenitet over eget land, idet det fastslås at den opprinnelige befolkning alene i fellesskap har eiendomsrett til Kalatdlid-nunat (Grønland).

2. Å ha til formål å skape et samfunn hvor alle former for produksjonsmidler som eies av staten, multinasjonale selskaper og selskaper stiftet i profittthensikt, skal overdras til den grønlandske stat eller bygde- og bysamfunn. Hvor den verdi som skapes av arbeiderne fordeles rettferdig, så den kommer den samlede befolkningen til gode. På samtlige arbeidsplasser skal planlegging, drift, styring og beslutninger ivareta av samtlige medarbeidere i fellesskap.

3. Å støtte undertrykte folks kamp for frigjøring og aktivt støtte de opprinnelige befolkningers verdensomspennende organisering og mobilisering.

4. Med alle midler å støtte Inuit's (eskimoenes) bestrebelser på å danne

en føderasjon.

5. Å utøve partiforberende arbeid.

Det skjer altså ting på Grønland for tida.

Vi trenger vel snaut å si det — men likevel: Vi er veldig interessert i å komme i kontakt med samiske aktivister. Gateavisa har atskillige spalte metre å ofre på skriverier fra dere...

Skriv til oss, eller ring — telefonnummeret er (02) 69 12 84. ■

"Norsk Fronts politiske program er til forveksling lik det programmet Nasjonal Samling la fram i 1934, "Orden, rettferd og fred". De samme ord & vendinger går igjen, og punkt for punkt har programmene samme innhold. Det som imidlertid er pussig er at Norsk Front benekter at de har latt seg inspirere av NS.

På sett og vis er jeg glad og takknemlig for at ungdommen i dag bringer våre ideer videre. Men det er ille at de ikke vedkjenner seg arven. På denne måten bidrar Norsk Front til fortsatt å holde de gamle ur-norske idealer i et dårlig lys, — idealer som i bunn og grunn ikke er noe annet enn det enhver ansvarlig politiker i dag vil slutte seg til..."

Plagiat-beskyldning mot Norsk Front

Partiet vil arbeide for:

NS: En handlekraftig nasjonal krise-regjering uavhengig av partipolitikk.

NF: En handlekraftig regjering utgått fra et sterkt, autoritativt og ansvarlig folkestyre, hvis ledere velges ut fra faglig kompetanse og karakter, uavhengig av snevre parti- og klasseinteresser.

NS: Overalt må gjelde at hensynet til hele landet går foran enkeltpersoners, partiers og landsdelers særinteresser. Egennytte gjennom folkenytte.

NF: Samfunnsøkonomien bygges på privat eiendomsrett og initiativ innen rammen av folkefellesskapets interesser og ut fra prinsippet: Egennytte gjennom fellesnytte.

Vern din rase!

I 1964 foretok Norsk Gallup en intervju-undersøkelse om giftermål med en utlending. Spørsmålet ble stilt slik:

«Hvis De hadde en datter, ville De sette Dem imot, eller ville De godta mot Deres vilje, eller ville De være fornøyd om hun giftet seg med en: neger, italiener, svenske, amerikaner, russer.»

Spørsmålet ble stilt til ca. 2100 personer over 15 år. Personene ble valgt ut slik at de skulle utgjøre en norsk befolkning i miniatyr.

	Neger	Italiener	Svenske	Amerikaner	Russer
Sette seg imot	45	29	6	8	28
Godta mot sin vilje	15	20	13	15	16
Fornøyd	15	20	62	57	28
Vet ikke	25	31	19	20	28

(Alle tall i prosent.)

De som ville sette seg imot ekteskap mellom sin datter og en neger, eller en italiener, ble stilt tillegsspørsmålet:

«Hvorfor ville De ikke like at hun giftet seg med en neger (italiener)?»

1. Sette seg imot giftermål med neger:

Burde ikke blande negre med hvite, for stor motsetning, passer ikke sammen	43 %
Ubegaveligheter for barna	16 %
Liker ikke negre	11 %
Ekteskapet ville ikke gå bra, forskjellig leveste	10 %
Hun bør gifte seg med en nordmann	6 %
Ville ikke like at hun bosatte seg i et annet land	2 %
Forskjellig religion	1 %
Blir ikke godtatt noen steder	1 %
Andre svar	8 %
Vil ikke svare	7 %

Denne gallupen fant vi i et flygeblad utgitt av Nasjonal Ungdomsfylking.

Dette er utdrag av et brev Gateavisa har fått. Avsderen, som ønsker å være anonym, gjør krav på selv å ha deltatt på Nasjonal Samlings landsting i 1934, da det nevnte parti-program ble vedtatt.

I brevet heter det videre: "Det er å seile under falsk flagg når Norsk Front bruker Nasjonal Samling som utgangspunkt, og samtidig benekter å føre den fascistiske tanke videre. Så lenge Norsk Front fastholder sitt syn, vil jeg kalle partiets program et uvederheftig plagiat på grensen til det kriminelle."

Med brevet fulgte en sammenstilling av punktene fra programmene til Nasjonal Samling (NS) og Norsk Front (NF). Gateavisa har undersøkt med kildekriftene og kan gå god for at innholdet er korrekt.

NS: Lockout og streiker forbys. En arbeidets lov fastsetter arbeidsgivernes og lønsmottagernes rettigheter og plikter, deres innbyrdes samarbeid og bestemmer hvorledes interessetvister i arbeidslivet skal avgjøres.

NF: Et nasjonalt folkefellesskap skapes gjennom opprettelsen av et næringsting hvor representanter for arbeidsgiver, arbeidstager og stat i fellesskap bestemmer lønns- og arbeidsforhold og avgjør arbeidstvister.

NS: Rett og plikt til arbeid for enhver. Ethvert særlig arbeid skal aktes, enten det er kroppsarbeid eller åndsarbeid.

NF: Rett og plikt til arbeid for enhver. En sosialpolitikk som gir full støtte til den som vil arbeide men ikke kan, og ingen støtte til den som kan arbeide men ikke vil. Løsgjengerloven skjerpes.

NS: Frivillig arbeidstjeneste innføres for all frisk ungdom for å styrke solidaritetsfølelsen og som et ledd i arbeidet for å bygge landet.

NF: Et halvt års arbeidstjeneste innføres for all ungdom for å styrke folkets solidaritetsfølelse og øke ungdommens respekt for arbeidets verdi.

NS: Vern om folkeætten: vaneforbrytere, sinnssyke og arvelig belastede personer, som etter sakkyndiges mening ikke kan få sunde barn, berøves forplantningsevnen. Strengere kontroll med utlendingers oppholdstillatelse og innvandring.

NF: Bare norske statsborgere skal kunne utøve politisk, økonomisk og kulturell makt i Norge. — Norsk statsborger kan kun den være som er av nordisk eller nær beslektet ætt. Et unntak skal gjelde for samene, som har urgammel hjemstavsrett i Norge. — Permanent innvandringsstopp og snarest mulig hjemsendelse av de gjestearbeidere som allerede befinner seg i landet.

NS: Familien og hjemmets vern. Vyrnaden for kvinnens virke i hjemmet og for morskallet høies. Politisk, rettslig og yrkesmessig likestilling mellom mann og kvinne.

NF: Beskyttelse og styrking av kjernefamilien som det eneste naturlige grunnlag for en sunn samfunnsoppbygging. — Norsk kvinnepolitikk baseres på vår nordiske frihetstradisjon og prinsippet om de ulikes likeverd. Respekten for morskallet og husmoryrket gjenreises, samtidig som enhver kjønnsdiskriminering i arbeidslivet avskaffes. Mennesker skal ansettes ut fra faglig kompetanse og ikke etter kjønn. Lik lønn for likt arbeid skal bli en selvfølge.

NS: Bedre skoleutdannelse på kortere tid med større vekt på karakterdannelse, samfunnsånd, kroppsutvikling og det praktiske livet. En samlet skoleplan med spesialisering etter den enkelte elevs anlegg og fremtidsplaner, og etter samfundets behov.

NF: Et karakterdannende skolevesen som tar hensyn til elevenes naturlige anlegg og interesser. Opptakskravene til universiteter og høyskoler reguleres etter samfunnets behov.

NS: Presse, teater, kringkasting, film og andre kulturformidlere skal fremme nasjonens interesser. Samfunnsfiendtlig propaganda og utbredelse av klassehat forbys.

NF: Aktiv kamp mot samfunnets moralske og kulturelle forfall. Norges kulturliv gjenreises på norsk tradisjon som et uttrykk for nordisk ånd og egenart. Massemedienes ansvar som kulturformidlere skjerpes. — Forbud mot all marxist-leninistisk samfunnsundergraving og utbredelse av klassehat.

NS: Lov og rett håndheves uavkortet. Staten overtar alt politi. Korrupsjon og uhederlighet bekjempes strengt. Det skapes vyrnad for domstolene. Legfolkets deltagelse i rettsavgjørelse innskrenkes.

NF: Bevilgningene til politiet økes. Strengere straffetiltak mot forbrytere gjennomføres for å sikre lov og orden, samtidig som respekten for annenmanns liv og eiendom høynes via skole, massemedia og andre informasjonskanaler. Arbeidsleire skal i stor utstrekning erstatte fengslene, og dødsstraff bør kunne ilegges for særdeles graverende forbrytelser.

NS: Forsvaret styrkes, særlig sjø- og luftforsvaret. Hær, flåte og luftvern organiseres til sterkt samarbeid.

NF: Forsvaret styrkes. Forsøk på politisering og undergraving av militærvesenet bekjempes. Plikten til å avtjene militærtjeneste skjerpes. Mennesker som ikke vil forsvare sitt fedreland, skal heller ikke ha rett til å delta i dets styre.

NS: Utenrikspolitikken skal søke tilknytning til rase-, kultur- og interessebeslektede folk verden over for særlig på denne felles grunn å gjøre vår innsats i folkenes verdensfellesskap.

NF: Utenrikspolitikk søkes tilknytning til etnisk, kulturelt og interessebeslektede folk og nasjoner.

NS: Norges interesser i polarstrøkene hevdes våkent og sterkt.

NF: Norges suverenitet over Svalbard og de antarktiske områder håndheves våkent og sterkt. ■

Første Mai kunne være så deilig. Hvis vi bare kunne gjøre noe sammen. Hvis vi slapp å stille i tog der andre har lagt parolene for oss. Hvis vi slapp å gå på plikt-møte arrangert av et parti om kvelden.

Første Mai

Det er noen som har lyst til å tenke sammen med deg i stedet for å tenke for deg! Gateavisa inviterer derfor til et *åpent møte* i Spisestedet, Hjelmsgate 3, Oslo 3 – tirsdag den 27. mars kl. 19.

Det er ingen grunn til å legge skjul på at vi venter at møtet skal ende med et vell av forslag til paroler, gags, fleip, alvor, gate-teaterinnslag, musikalsk glede, fest og underholdning 1. mai.

Vi venter ikke at forslagene skal kunne sammenfattes under noen som helst hovedparoler, og vi legger derfor opp til en fullstendig mangel på sensur.

Så la oss derfor komme sammen, kanskje begynne med en frokost i det grønne, fortsette med å spre oss i gatene og samles til nye festligheter senere på dagen.

Eller kanskje vi bør gjøre det på en helt annen måte?

De arbeidssky frontkjemperne i Faglig Første Mai-Front, Sammenslutningen Av Bevisst Arbeidssky Elementer (SABAE), har allerede foreslått hønsejakt på en idrettsarena som hovedarrangement første mai.

Forøvrig foreligger forslag om okkupasjon av alle boliger som er ulovlig omdannet til kontorer og storstilt tre-plantning i asfalten.

Hva det nå enn blir: Møtet den 27. mars i Hjelmsgate blir i seg selv en opplevelse.

Møtt opp hvis du vil gjøre noe gøy 1. mai.

Kaker og urtete serveres. Ta med din egen hjemmelagde vin!

Gateavisa
i samarbeid med
SABAE
– Faglig 1. Mai-Front 1979

Vårt fag er å leve!
Leve faget!
Leve livet!

GRUPPE-78

GRUPPE-78 er et sosialistisk kulturforum som nylig er oppstått i Oslo.

Gruppen består av frittstående grupper, som samles i "forumkvelder" på restaurant Pilen i Oslo en gang i måneden.

Meningen er å bygge opp et alternativt miljø – og å bryte med den vanlige "gå ut"-stilen i Oslo, hvor folk bare forventes å konsumere disco og annen kommersiell musikk, og aldri blir stilt overfor muligheten for selvaktivitet.

–Gruppe-78 er de praktiske arrangørene av et forum. Vi skal verken skape behov eller kulturbegivenheter – vi skal bare la det som allerede skjer, komme til uttrykk. Kort sagt: Har man noe på hjertet så får man respons og kritikk fra andre. Slik former folk sitt eget forum.

Forumet blir summen av det som skjer – verken mer eller mindre, sier et medlem i litteraturgruppa til Gateavisa.

Foruten litteraturgruppa er det en filmgruppe, en teatergruppe og en musikkgruppe i "Gruppe-78".

–De ulike gruppene innenfor forumet velger riktignok temaene for møtene, men disse gruppene er ikke selvtilstrekkelige. Tvert imot, utgangspunktet er at de hele tiden skal trekke nye folk inn i arbeidet. Hvis noen har ideer til møter, eller lyst til å være med i en av gruppene, så står døra helt åpen enten det gjelder bare ett møte eller livslangt engasjement.

Vi mener at vi har oppdaget et behov: Vi tror at folk trenger et sted å samles, både politisk og sosialt. Ettersom det er "kultur" vi stiller med, ble det et kulturforum.

–Og hva er kultur?

–Overskudd, handling... I vårt samfunn er kulturen revet løs fra det daglige livet. Alle former for skapende virksomhet er i dag forbeholdt profesjonelle. Vi mener at alle egentlig bør

delta, med sine egne erfaringer og virkelyst.

–Dere spiller rockemusikk på forumkveldene. Skal det være lokkemat til tørre diskusjoner?

–Nei, rock er en av de viktigste kulturelle ytringsformene i dag. For oss er det en logisk enhet. Valget av restaurant Pilen i St.Olavsgt. som møtested, og blandinga av øl, teater, musikk, litteratur, dans, foredrag og kritikk – er det som gjør at vi våger å kalle oss et alterantivt kulturforum.

–Hvordan drikker man øl i et alternativt kulturforum?

–Det er helt opp til hver enkelt. Vi har så få linjer som mulig, for det er så lett å snuble i dem. Folk kan drikke så mye de vil bare de ikke blir så fulle at de blir dogmatiske.

FRIDTJOF NANSEN I GRUPPE-78

På Gruppe-78's tredje møte i fjor sa Hans Fredrik Dahl, som innledet debatten, bl.a.: "Fridtjof Nansen var heldig som døde så tidlig. Som flere i samme generasjon, var han representant for en særegen norsk fascisme. Hamsun var også en av de mange som fikk sin virkelighet formet i 1880-åra, og som ble tiltrukket av fascistiske strømninger i en verden som de opplevde seg selv fremmede overfor. Hamsun var ikke nazist – men han sprang ut fra den norske fascismen." ■

PROGRAM VÅREN 78

12/3: Tidsskriftene – dialogen som forsvant. Redaksjonene i de viktigste litterære tidsskriftene er invitert. Musikk.

26/3: Teaterkritikken – prinsipper og funksjoner. Innledning og panel med representanter fra institusjonsteatrene, frie teatergrupper, teaterkritikere og teoretikere.

23/4: Bob Dylan – 68-generasjonens "Abba"? Myter og virkelighet.

7/5: Motkulturen – alternativet som forsvant.

21/5: Politisk aksjonsteater – erfaring og praksis. Alternativ til venstresidens stivnede og fantasiløse arbeidsformer? Medvirkning av frie teatergrupper.

4/6: Filmen og virkeligheten. Dokumentarisme og fiksjon.

Ned på Pilen, Palle!

Ikke alle bergensere er for hasj

Drikk deg kanon full og slå ihjel et menneske, eller selg tre-fire kilo hasj – straffen blir omtrent den samme.

Prosessene mot folk som bruker og selger cannabis er store sirkusforestillinger, hvor det avsløres bare så alt for godt hvor lite rettsvesenets menn & kvinner vet om hva de tukler med.

Følgen er at store mengder ungdommer blir sittende i fengsel i årevis, – og at forskjellen mellom cannabis og farlige stoffer utviskes, fordi begge deler er like ulovlige.

Denne artikkelen tar utgangspunkt i en av de store "opprullinger" som ble gjort i Bergen i høst, med en sensasjons-sulten presse som kritikkløse etterplaprere etter påtalemyndighetene. "Hovedmannen" i den såkalte Lindås-saken fikk fem års fengsel for salg av hasj.

Jeg har i vinter registrert den omfattende interessen dagspressen har for såkalte narkotikasaker. Nyhetsdekningen av "Lindås-saken" har vært så påfallende fylldig at den overgår, både i spalteplass og typer, atskillige andre saker som mord og ran. Det må jo ligge noe til grunn for en slik energisk avisoppfølging av den tragedien som "Lindås-saken" er, og for meg er denne sensasjonsiveren meget mer interessant enn den saken det her er tale om. Jeg vet ikke om journalister flest regner seg som den øverste myndighet når det gjelder avgjørelsen av de forskjellige nyhetenes relevans, men hvis så er, så er de allikevel synlig styrt av den geme hop når det gjelder preferansen av særlig "spennende" saker. Da glemmes ofte at en saks nyhetsverdi må veies opp mot de moralske og ikke minst sannhetsgyldige premisser som burde være en del av alle avisskriverier.

Det det her gjelder er en "narkotika-liga" som er blitt "rullet opp" av politiet. For det første vil jeg peke på ordet "narkotika". Det er en fellesbetegnelse som brukes om alt fra heroin til marihuana. Skulle dette bli forbildet for alle andre gruppebetegnelser, så ville kategorien "alkohol" uten videre måtte omfatte alt fra tresprit til nypete. Slik er det imidlertid ikke. Politiet ser seg blinde på loven om legemidler. Grunnen til all viraken omkring hasj-røyking er den unyanserte kriminaliseringen av stoff. Det skal ikke så mye tenking til for å innse det soleklare faktum at en viktig grunn til at så mange ungdommer går fra hasj til hardere stoffer, er at disse stoffene alle er ulovlige, og dermed eksisterer ikke den terskelen mellom lovlig og forbrytelse som kunne ha virket som et berettiget skille mellom cannabis og de farlige barbituratene. Alt er ulovlig på lik linje, og opptrer derfor ofte sammen på markedet.

Gjennom våre massemedia (et ufyelig ord forresten) gis folk inntrykk av at det ikke eksisterer særlige forskjeller, og for mange er nok "en sprøyte med hasj" ensbetydende med moralsk fordervelse og tidlig død.

I tråd med et slikt syn fengsles et stort antall ungdommer hvert år her i landet, og mange blir idømt lange fengselsstraffer. Hva dette koster staten vet jeg ikke, men jeg er sikker på at disse utgiftene ikke bare er nødvendige i de aller fleste tilfeller, – de virker også stikk imot sin hensikt (hva denne hensikten er, er et annet spørsmål. Jeg tenker her på innstillinger som går på: "Den eneste gode ... er en død ...")

Hva er det så som er så farlig med hasj, – rent bortsett fra at det er ulovlig og får folk til å tenke i litt andre baner?

I skrekkpropagandaen kan man lese

mye om hasjens lumre virkninger – det fører til avhengighet, man blir sløv og man blir aggressiv. Etter sigende skal man i tillegg bli ganske "hypp" på en injeksjon med heroin etter et par piper hasj.

Her vil jeg fortelle hva som skjedde med en rapport om cannabis-bruk som ble utarbeidet av en gruppe amerikanske forskere etter en rekognosering på Jamaica, – der cannabis er et virkelig sakrament i den kultusen som kalles rastafarianisme. Da de la frem rapporten sin fant "de styrende kreftene" ut at den inneholdt så ytterst svake og få vitenskapelige argumenter mot cannabis-bruk at hele forskningsmaterialet ble erklært uvitenskapelig og forkastelig. Forklaringen på dette er enkel: Forskerne nærmet seg sannheten om cannabis, hasj er nemlig ikke mer vanedannende enn kaffe og attpåtil mindre skadelig.

Selv har jeg røkt hasj i ny og ne siden 1969, men jeg har ennå ikke hatt lyst til å skifte til noe "nytt", selv om tilbudet har vært til stede ofte nok. Og påstandene om aggresjoner under hasj-påvirkning er direkte løgn. Virkningene er snarere det motsatte. Det er ennå ikke dokumentert en eneste voldsforbrytelse som har vært følgen av hasj-røyking. Det eneste som er sant er det som sies om sløvheten, den kan bli litt plagsom etter 7-8 piper – men den sløvheten som melder seg etter 7-8 halvlitere, er et helt annet univers.

Ja, ja – det nytter ikke mye å fortelle dette, for de som håndhever loven har bestemt seg for at cannabis-bruk skal være ulovlig, farlig og straffbart, og dermed er det det. Politiet og dommere er sikret sysselsetting i tiden fremover. Hasj-røykingen bare øker etter hvert som folk forstår at den eneste faren ved rusen er at den er ulovlig. Forståelsen for at mennesker skal ha lov til å bruke sin egen hjerne som de vil, er i stadig utbredelse, og hvis noen tror at "Lindås-saken" er et stort varp for politiet, så må de tro om igjen. Tilgangen på cannabis på Vestlandet har ikke minsket merkbart engang. Hele rettssaken er et stort sirkus fra myndighetenes side for å gi et skinn av at de har tingene under kontroll.

Det har de altså ikke. Her er en liten dialog som har funnet sted:

Politien (til den anholdte hasj-røyker): "Ikke ta det så tungt, det hele er som et spill – noen ganger vinner dere og andre ganger vinner vi!"

Den anholdte: "Det kan så være, men uansett så er det bare vi som kjenner det totale scoringsresultatet, og der ligger dere på bunnen av siste divisjon!"

Det er ikke mye å gjøre med denne situasjonen, rettssaken går sin gang og

lovene endres ikke. Politiet bruker kolossale summer på spaner-biler og mannskap (som for øvrig er like lett å kjenne igjen som elefanter i en jordbæråker), og så halser de etter hasj-brukerne som gardsbikkjer etter busen. Ingen reelle fremskritt skjer og en masse penger sløses bort til ingen nytte. Slike opplegg ser ut til å være betegnende for vår tid. Drikk deg kanon full og slå ihjel et menneske, eller selg tre-fire kilo hasj, – straffen blir stort sett den samme. Den eneste forskjellen er at du er garantert bedre pressdekning ved det siste alternativet.

Til slutt vil jeg etterlyse moralen til de journalistene som har fråstet i denne saken. For meg virker de som noen sensasjonslystne krek som mister alle motforestillinger i det samme øyeblikket det populære ordet "narko" blir nevnt. Jeg sikter til omtalen av den innblandede som blir omtalt som "hovedmannen". Denne personen lever ikke lenger og det har heller ikke blitt felt noen dom over ham, men det hindrer selvfølgelig ikke journalister i å skrive ting som ikke er bevist, om en død mann.

Avskyen jeg føler for slikt kan deles likt mellom vårt rettsvesen og våre journalister.

Dommen i Lindås-saken er falt nå, hovedtiltalte fikk 5 års fengsel. En slik dom kan bare felles av et rettsystem som ikke vet hva det er de tukler med. Fem år for å selge hasj er en uhyrlig-

het, og slikt peker i retning av en utvikling som tyder mistenkelig på at et "tankepoliti" er i ferd med å få fotfeste her i landet. Det er mye lettere å skaffe seg f.eks. stesolid (et middel som selges av apotekenes landsforbund og som reduserer et menneskes bevissthet til et sløvt tomrom) enn hasj. Men dette er jo lovlig. Apotekerne og medisinene har gjort mye for å hjelpe sprøytenarkomane ved å fremstille avvenningsmidler. Heroin ble til på den måten.

Jeg mener at tiden er inne for en saklig debatt om denne "hekseforfølgelsen" som pågår etter hasjrøkerne. Det eneste argumentet som har en viss tyngde mot hasj er at det kan føre til at folk begynner å bruke hardere stoffer, men ved en legalisering av cannabisstoffene ville man automatisk oppnå en distansering fra de farlige sakene.

Jeg skriver det enda en gang: Hasj er ikke farligere enn tobakk, og i en rettsstat, som Norge påberoper seg å være, er det uhorst at en som selger hasj eller røker det, eller begge deler, skal få en fengselsstraff som ellers er forbeholdt drapsmenn.

Paragraf 162 må få en annen utforming slik at den bare rammer dem som virkelig er narkotikahandlere: de som skrupeløst selger amfetamin, heroin, morfin og lignende gifter.

Jeg vet at det jeg har skrevet her ikke kommer til å føre til noe særlig. Med litt flaks så kan det hende GA trykker det, – det betyr ikke så mye for meg, men jeg tenker på alle de ungdommene rundt om i landet som soner mange av sine beste år i fengsel for noe som etter min mening ikke er annet enn å holde tilbake moms på omsetningen. ■

Ole J.

Frank Leslie's Historical Register of the U.S. Centennial Exposition in Philadelphia in 1876
New York, 1877

Antimarijuana-prosjekt fremmer legalisering

For fire år siden lanserte USA's regjering i samarbeid med Mexico et program for giftsprøyting fra fly av Mexicos enorme marijuanaplantasjer.

Giften medførte at plantene raskt visnet og ble uanvendelige som rusmiddel.

Imidlertid fant de mexikanske marijuanabønderne ut at dersom de høstet platene straks etter sprøytingen, hindret de ødeleggelsen, og avlingen kunne fortsatt selges.

Snart kunne grupper i USA som arbeider for avkriminalisering av marijuana, avsløre at de giftsprøytede plantene var livsfarlige. Selv om plantene var høstet så raskt at de så normale ut, var giften i behold og representerte en dødelig fare for brukerne.

Giftsprøytingen ble stanset. Amerikanske myndigheter gikk ut med advarsler til marijuanabrukere i USA. For å unngå at folk "tok sjanser" på kostbart nyinnkjøpt pot, måtte myndighetene til og med opplyse om hvordan brukerne selv kunne teste om plantene var forgiftet.

For å unngå dødsfall og enorme erstatningsbeløp, måtte myndighetene altså hjelpe pot-røykerne til å nyte sin joint uten frykt.

Avsløringen skapte alment raseri i USA. Ikke minst foreldre som regnet med at deres barn var blant det flertall som røyker pot, var indignert over regjeringens uansvarlige og dødbringende politikk.

Nå tyder mye på at skandaleprosjektet har bidratt sterkt til kampen for avkriminalisering av marijuana i USA.

Dr. Robert DuPont ved det Nasjonale Institutt for stoffmisbruk, opplyser at hjemmedyrkingen av marijuana nå øker enormt i USA. Mange er blitt mistenksomme overfor importert pot. Mens forfølgelse av internasjonale smuglere kan godtas av amerikanere flest, tror DuPont at forfølgelse av bygdefolk og naboer som dyrker til eget bruk, vil ha mye mindre støtte.

Forøvrig anslår DuPont at Hawaiis eksport av marijuana nå innbringer større beløp enn den hittil så sentrale sukkerroe-eksporten.

Lærere krever avkriminalisering av marijuana

Den nest største fagforeningen i USA har nylig tatt standpunkt for avkriminalisering av marijuana.

På sin årlige kongress i Dallas vedtok The National Education Association (NEA) en resolusjon som uttaler at "privat besittelse og bruk av små mengder marijuana bør ikke medføre straff som forbrytelser". Vedtaket av resolusjonen betyr at 1,8 millioner ansatte innen utdanning slutter seg til den voksende gruppa for avkriminalisering.

Advokater krever avkriminalisering av marijuana

The Canadian Bar Association, en forening av advokater, har nylig vedtatt en resolusjon som anbefaler avkriminalisering av marijuana til personlig bruk. Resolusjonen, foreslått av Ted Seifred fra Vancouver, vil tillate voksne å dyrke eller besitte marijuana til eget bruk og å overdra små kvanta til andre voksne.

Ifølge resolusjonen må cannabisprodukter fjernes fra narkotikaloven. Seifred understreket at foreningen var den siste viktige sammenslutning av jurister eller leger i Nord-Amerika som ikke hadde anbefalt avkriminalisering.

Marijuana USA's tredje største "firma"

WASHINGTON: DEA — Drug Enforcement Agency — den amerikanske regjeringens organ for narkotikabekjempelse, antar at marijuanasalget nå har fått et så stort omfang at bare to private selskaper har større omsetning: General Motors og Exxon (Esso).

DEA anslår at amerikanske pot-røykere årlig bruker 48 milliarder dollar på import, distribusjon og salg av marijuana.

Senatets komite for narkotikasaker, som gjerne vil øke DEAs nåværende budsjett på 280 millioner dollar, anslår at USA nå utfører mer penger til marijuanasalget enn på Toyota biler, japanske TV-apparater og importerte sko til sammen.

DEA, som samarbeider med myndighetene i flere land, beslagla til sammen omlag 650 000 kilo marijuana første halvår i 1978. Men bare ca. 260 000 kg av dette ble tatt i USA — et lite tall når det antas at 30 tonn marijuana konsumeres i USA daglig.

ICAR: Internasjonal bevegelse for cannabis-legalisering

FN, NEW YORK: The National Organisation for the Reform of Marijuana Laws, NORML, har stilt seg i spissen for en samling av organisasjoner verden rundt som arbeider for reformer i marijuana-lovgivningen.

NORML er en landsomfattende amerikansk organisasjon som arbeider aktivt og åpent for legalisering av marijuana. Hittil har de oppnådd at flere stater har avkriminalisert bruk og besittelse av små kvanta marijuana. Formålet med det internasjonale samarbeidet er å drive lobbyvirksomhet i FN for cannabis-reformer.

Selv om bevegelsen ennå er i startfasen, håper IFAR (Internasjonal Cannabis Alliance for Reform) snart å finne sin plass blant andre internasjonale pressgrupper.

ICAR vil slutte seg til Alliansen av ikke-regjeringstilknnyttede organisasjoner ved FN.

Målet er å få opphevet FN's "Single Convention" — traktatet fra 1961 som forbyr salg og besittelse av marijuana.

NORML-leder i Pennsylvania, prestent Bill Dean, vil ta hånd om organiseringen av ICAR inntil et fast kontor er etablert ved FN-hovedkvarteret. Foreløpig håper Dean på samarbeid med reformgrupper i Canada, England, Tyskland, Holland og Østerrike.

"ICAR vil prøve å gjøre mer enn ba-

re å arbeide for marijuana-reformer," sa Dean etter sitt første møte med andre medlemmer i gruppen av "Non-governmental Organisations". Blant disse er Amnesty International, Den Internasjonale Forening av Politimestre, Frelsesarmeen og Interpol. "Vi vil engasjere oss i lidelsene til fanger dømt i cannabissaker verden rundt. Vi vil motarbeide DEA's arbeid verden rundt." (DEA er USA's narkotikapoliti.) "Landene skal forsynes med forskningsmateriale om marijuana."

Dean mener Verdens Helseorganisasjon, WHO, blir ICAR's viktigste mål for reformkrav. Kan WHO overtale til å forandre syn på marijuana, vil landene bak Single-traktaten følge etter.

Dean, som har ledet NORML's arbeid i Pennsylvania i fem år, har allerede vært i England for å samle støtte. Hittil har ingen grupper som arbeider for reformer verden rundt stilt seg negative til samarbeidet.

ICAR har søkt om observatørstatus i FN, som medlem av avdelingen for kriminalitetsforebyggelse og strafferechtslig rettssikkerhet innen de ikke-regjeringstilknnyttede organisasjoner. Arbeidet begynner for fullt i 1979.

Interesserte grupper og enkeltpersoner som vil slutte seg til ICAR kan skrive til Rev. Bill Dean, c/o NORML, 3601 Locust Walk, Philadelphia, PA 19107, USA.

Cannabis lovlig som legemiddel

Illinois er blitt den fjerde amerikanske staten som legaliserer cannabis/marijuana til medisinsk bruk.

Guvernør James Thompson undertegnet loven 9. september 1978, i det han kalte "et skritt framover for medisinsk praksis". Loven tillater besittelse, dyrking, preparering og leveranser av cannabis "når det foreskrives av en lege med bevilling til å praktisere".

Legen må bekrefte at bruken av marijuana er "medisinsk nødvendig".

Loven i Illinois skiller seg fra de som er vedtatt i New Mexico, Florida og Louisiana. Disse tre statene har etablert omfattende kontrollordninger, som bl.a. krever at foderale myndigheter står for leveringen av marijuana. Disse tiltakene har forsinket iverksettelsen, og på slutten av 1978 hadde derfor ennå ingen pasienter fått marijuana i disse statene.

Illinois-loven er mye enklere i sitt innhold. Loven gir legen fullmakt til å skrive resept på marijuana til pasienter som lider av kreft, grønn stær, eller i andre tilfeller der det er medisinsk nødvendig. Leveransene av cannabis er pålagt den statlige narkotika-kommisjon og justis-myndighetene.

Guvernør Thompson antok at 6000 — 11 000 personer i Illinois med ukontrollerbar grønn stær kan være berettiget til å få marijuana. Det foreligger ingen statistikk over tilfeller av kreft der cannabis-terapi er aktuelt. Totalt kunne Illinois vente 38 000 nye krefttilfeller i 1978.

Cannabis mot grønn stær?

I Philadelphia, Pennsylvania, har et 80 år gammelt offer for grønn stær gått til sak mot delstatsregjeringen fordi han nektes lovlig adgang til marijuana.

Henry Meyerson, som er totalt døv, sier at det sviktende synet er hans "eneste kommunikasjonsmåte med verden". Meyerson hevder at marijuana, som han prøvde illegalt for en tid tilbake, reduserte symptomene på grønn stær mer effektivt enn noe lovlig legemiddel han har brukt.

Vil Kina kjøre Sovjet-folket på LSD?

LONDON: Detektiven som ledet den berømte "Operasjon Julia" mot LSD-produsenter i Storbritannia, hevder å ha avslørt et mulig kinesisk prosjekt for å dope det russiske folk på LSD.

Ifølge politiinspektør Richard Lee, solgte et engelsk legemiddelfirma i all hemmelighet 400 000 500-milligramsdoser ren LSD til Peking-regjeringen tidlig på 70-tallet.

Ifølge fagtidsskriftet High Times er dette nok til å "uskadeliggjøre" alle sovjetborgere fra Uralfjellene og østover i opptil 16 timer.

Skrevet av Chip Berlet.

COINTELPRO

FBI's krig mot undergrunns~pressen

Oversatt av Catherine E. Howells.

- Falske løpesedler for å svekke antikrigsbevegelsen.
- Press mot trykkerier og bladselgere.
- Nynazister leid til å bombe kontorene til radikale aviser.

Dette er bare noen få eksempler på FBI's intense forsøk på å knekke USAs radikale bevegelser på slutten av 60-tallet. Det siste året har det lyktes å tvinge fram opplysninger om dette skremmende prosjektet som får Watergate til å blekne.

Kampanjen var et stykke på vei vellykket. Black Pan-

ther Party ble splittet. Mange av undergrunnsavisene ga opp.

Infiltrasjon og provokasjoner overfor opposisjonen er det neste skritt fra politisk overvåking. Slik overvåking er blitt avdekket også i Norge. Har de norske hemmelige tjenestene også drevet aktiv sabotasje? Kan de tenkes å begynne med denslags i fremtiden? Vil Norsk Front bli leid til å sprengte Hjelmsgate 3?

Mens vi brygger på vår paranoia, la oss fordype oss i FBI's febrilske kampanje mot alle slags uamerikanske elementer.

Fra 1956 fram til 1971 drev USAs føderale etterretningstjeneste, FBI, et stortiltet etterretningsprogram mot alternativ- og undergrunnspressen. Programmet bygde på innsamling av opplysninger, undergraving og infiltrasjon, og var en del av etterretningstjenestens Cointelpro-operasjon (Counter-Intelligence-Program = Overvåkingsprogram).

Dokumenter med detaljene fra FBI's ulovlige etterretningsprogram ble frigitt gjennom en rettssak under henvisning til den såkalte offentlighetsloven, "Freedom of Information Act". En undersøkelsesgruppe, *The Public Eye*, med hovedsete i Washington, har sørget for at Alternative Press Syndicate og kvartalsbladet *Alternative Media* har fått kjoa i 1000 sider fra FBI-arkivet. Dette materialet viser hvorledes FBI samarbeidet med og brukte vennligsinnede kommersielle publikasjoner, mens de samtidig angrep den progressive presse som kritiserte regjeringen, FBI og etterretningsbyråets daværende sjef, J. Edgar Hoover.

Som en del av sitt overvåkingspro-

gram, tok FBI spesielt sikte på det de kalte "New Left"-publikasjoner sammen med tradisjonelle kommunistiske tidsskrifter og undergrunnsaviser. Disse publikasjonene ble av Hoover betraktet som en trusel mot demokratiet, så han beordret sine agenter til å krenke pressens frihet og de demokratiske rettigheter til alternativ-journalistene. Ironien i dette er en liten trøst for dem som direkte og personlig opplevde følgene av FBI's Cointelpro-operasjoner.

OVERVÅKING OG PERSONFORFØLGELSER

Overvåking av *Underground Press Syndicate* (UPS) ble dokumentert gjennom en rettssak satt i scene av foregangsmannen for UPS, Tom Forcade. Hans FBI-aktiviteter viser at UPS ble utsatt for:

Åpning av post, direkte overvåking av kontorer, overvåking av personale, samling og kopiering av konkrete opplysninger så som data over bankkontoer, kredittkort, portoutgifter, bilutleie, telefonsamtaler, bøter og

skattesaker.

Noen av UPS-arkivene, som igjen så dagens lys i FBI-arkivene, inneholder dokumenter som synes å være skaffet til veie ad ulovlige metoder.

Arkiv-dokumentene som omhandler *The Yipster Times*, viser at FBI fikk tak i avisas abonnentslister og forfulgte og plaget abonnenter med samtaler og inngående undersøkelser. På ett tidspunkt var enkelte redaksjonsmedlemmer av *The Yipster Times* holdt for å være en så stor trusel mot den nasjonale sikkerhet at navnene deres ble innlemmet i FBI's ADEX (administrative indeks), en liste over aktivister som skulle arresteres i tilfelle opprør. Redaktøren og et redaksjonsmedlem av *The L.A. Free Press* ble også satt på denne lista.

College Press Service (CPS) mottok over 150 sider fra dets FBI-arkivmappe og oppdaget at FBI hadde abonnert på CPS ved å konstruere en fiktiv undergrunnspublikasjon. FBI betalte til og med den lavere UPS-medlemsprisen

som ble tilbudt av CPS i 1972. Abonnementet ble betalt på postanvisning og adressen til den oppdiktede *Denver Arrow* ble oppgitt som en postboks-adresse.

FBI brukte hundrevis av agent-timer i sine forsøk på å oppspore CPS lokalskribenter over hele landet. Totalt uvitende om den uformelle og tilfældige måten alternative publikasjoner opprettholdt kontakten med sine lokale skribenter på, drev FBI og ployde gjennom telefonkataloger, ligningsbøker, fagkataloger og andre "offisielle" informasjonskilder i sine mislykkede forsøk på å finne en lokaljournalist i Ohio eller Florida.

Med jevne mellomrom sendte FBI-agenter rapporter der de hevdet at de var ute av stand til å lokalisere CPS-kontorer i St. Petersburg eller Buffalo, mens CPS-skribenten fortsatte å hakke videre på skrivemaskinen i et eller annet kollektiv, uvitende om all den oppmerksomhet som ble ofret på ham.

FBI gikk også til det skritt å foreta undersøkelser om bakgrunnen til diverse redaksjonsmedlemmer i CPS, undersøkte deres utgivelser, og refererte innholdet pliktskyldigst. De avla også CPS besøk i perioder mellom 1970 og 1973.

J. Edgar Hoover hadde satt i gang undersøkelsene omkring CPS fordi han følte at utgivelsene deres var "å sammenlikne med dem produsert av undergrunnspressetjenester innen The New Left... og inneholder informasjon som sverter regjeringen og autoritetene, og følger New Left-bevegelsen i uttryksmåte og innhold". Et par år senere ble det rapportert i et notat fra Denver FBI at til tross for at CPS var "anti-krig" og "anti-stor regjering" (sic) var det "ingen forsvar for vold eller instruksjon om bruk av eksplosiver eller våpen i artiklene". Kort etter avsluttet FBI sitt arbeid med arkivmappa til CPS.

SPLITT OG HERSK

Bruk av anonyme brev for å øke splittelsen i venstregrupperinger var en populær Cointelpro-taktikk. I 1968 opplevde *Liberation News Service* sterke motsetninger innen staben, og Hoover brukte anledningen til å foreslå en offensiv mot pressetjenesten. "Senere utgaver av undergrunnspressen har inneholdt artikler med henvisning til splittelsen som har utviklet seg innen LNS," skrev Hoover i et notat til FBI's New York-kontor. "Det virker som om dette ville være en utmerket anledning til å dra nytte av splittelsen for enda mer å bryte ned undergrunnspressen og angripe the New Left."

New York-kontoret konstruerte øyeblikkelig et brev med tittelen "Og Hvem Fikk Hele Kaka", som latterliggjorde situasjonen og kritiserte de medlemmene av LNS-staben som forlot New York til fordel for en gård i Massachusetts. "Brevet er skrevet i sjargongen til the New Left, hvilket nødvendiggjør bruk av en viss mengde blasfemi," innrømmet New York-kontoret unnskyldende.

Brevet, signert "et tidligere red.-medlem", ble sirkulert blant forskjellige progressive grupper og alternativt-aviser i et forsøk på å vinne støtte til LNS' New York-fraksjon. På et tidspunkt publiserte begge fraksjonene under navnet LNS. "En ordentlig barnehage-oppførsel av alle som er innblandet," sto det i brevet som kalte en av LNS' grunnleggere (som nå hadde flyttet til Massachusetts) for "litt av en tulling". Brevet fortsatte med å beskyldte gjengen som dro på landet for å forlate "holet hvor det skjer noe, til fordel for et assortert utvalg ender og sauer", og for å forandre LNS "fra en effektiv bevegelses pressetjeneste til et sabla rot".

Da LNS-New York overlevde splittelsen og fortsatte å publisere, kontaktet FBI likningsmyndighetene som beredvillig foretok en revisjon av LNS for mulige krenkelser av skatteloven.

Rapporter forelagt en senatskomite som undersøker misbruk av overvåkningstjenesteyder på at FBI-midler ble brukt til å finansiere to høyregrupperingers halvmilitære aksjoner i San Diego. Disse grupperingene gikk til voldelige aksjoner mot *The Street Journal*, og odela ved en anledning produksjonsutstyr for 25 000 kroner. Etter at de hadde tvunget Journal til å gå inn, ble *The San Diego Door* den nye målskiven for vandalisering av utstyr og brannbombing av biler.

San Antonio-avdelingen av FBI tok æren for å ha overtalt en trykker til å nekte fortsatt trykking av *The Rag* i Austin, Texas. Trykkerier som i siste øyeblikk trakk seg, var en konstant hodepine for undergrunnsaviser. Nå er det kommet fram at dette iallfall delvis ble fremkalt av vennlige sivilpolitifolk som avla trykkeriene besøk.

New York-kontoret prøvde en mer stillferdig metode for å få aviser til å bryte sammen. De kontaktet transportbyrået som fraktet store mengder

av *The Black Panther Party Newspaper* inn i byens sentrum. Etter at de hadde kontaktet transportbyrået ble fraktpriisen økt til den høyest lovlig sum. "Dette vil føre til merkostnader på omtrent 300 dollar (15 000 kr.) i uka bare for frakten til New York," ble det skrytt av i et FBI-notat. "Denne sikkerhetstjenestens bestrebelse ... vil opplagt ha en skadelig effekt på mengden av opprørspropaganda som blir produsert av the Black Panther Party," het det i notatet, som korrekt fastslo at "gruppen lider under konstant pengemangel".

De fleste alternativpublikasjonene opererte med svært trange budsjetter på 60-tallet og begynnelsen av 70-tallet, og det er liten grunn til å tvile på at de økte omkostningene pga. FBI-inspirerte skatterevisjoner, krangler med postverket, enorme prisøkninger, utkastinger og arrestasjoner tvang mange publikasjoner til å pakke sammen.

Vanskeligheter med distribusjonen forekom ofte blant undergrunnsavisene. FBI bidro sterkt ved å oppmuntre de lokale autoriteter til å fremme vage og vanligvis grunnlovsstridige bestemmelser angående pornografi, obscenitet og gatesalg uten tillatelse. Detaljer omkring FBI's rolle i slike sammenhenger er ufullstendige. Men en episode i Milwaukee viser hvordan FBI lyktes i å legge tungen på vektskåla for to undergrunnsprosjekter.

"Den 6. desember 68 ble et eksemplar av *Kaleidoscope* og et eksemplar av *The Open Door* sendt anonymt til Miss Laureen Dixon, overlærer ved Homestead High School," heter det i

et FBI-notat, "med visse anstotelige utsagn og bilder markert med rød blyant." Noen uker etter ble det vedtatt en ny regel ved skolen. Den forbød elever å distribuere "aviser, magasiner og pamfletter uten tillatelse fra administrasjonen", ifølge et utklipp fra avisa *Milwaukee Sentinel* som var festet til FBI-notatet. Overlæreren ble sitert for å ha sagt at begge publikasjonene muligens kunne ha en dårlig virkning på elevene.

Et forslag med henblikk på å få undergrunnspressa til å bryte sammen, og som tydeligvis ble nedstemt av Hoover, gikk ut på å spraye alternativbladene med en illeluktet væske.

"En svært liten mengde av dette kjemikaliet frembringer en sær ubehagelig odor," skrev Newark FBI-kontor, "og dets kapasitet er slik at en stor mengde aviser kan bli behandlet med dette i løpet av få sekunder. Det kunne bli fremstilt av FBI-laboratoriet for bruk i en areosol-beholder."

HVIS DU IKKE KAN SLÅ DEM...

Ved flere anledninger brukte FBI alternative publikasjoner til etterretningsvirksomhet ved å plassere annonser eller sende inn falske leserbrev.

FBI-kontoret i Los Angeles klekket ut en komplisert plan om å bruke *The Los Angeles Free Press* i et forsøk på å skape friksjoner innen The Communist Party USA (CPUSA). Dette påfunnet karakteriserer den mest latterlige og barnslige siden av Cointelpro-oppleget.

I 1966 skrev formannen i den sør-

lige California-avdelingen av kommunist-partiet, Dorothy Healy, en rapport som, ifølge FBI-dokumentene, "var kritisk overfor CPUSA's ledelse". "Healy-rapporten" var angivelig holdt tilbake av CPUSA-lederne, og FBI bestemte seg for å trykke opp kopier av den tydeligvis hemmelige rapporten, og spre kopiene. Ved å la rapporten sirkulere håpet FBI å skape vanskeligheter for ledelsen i CPUSA og forårsake splid i rekkene.

Los Angeles-avdelingen ble autorisert til å rykke inn følgende annonse under personlig-spalten i L.A. Free Press:

"Bannlyst av Kommunistpartiets Landssekretariat. Få tilsendt din kopi av Dorothy Healys kontroversielle rapport. Send 15 cent i frimerker til dekning av portoutgifter til Ivanova c/o Free Press."

FBI valgte L.A. Free-Press for å nå sitt mål blant venstrier, fordi avisa var "ultra-liberal" og personlig-spalten der inneholdt mange uvanlige notiser. Som FBI påpekte i et notat: "En stor del av avisen er viet en 'personlig' seksjon med anonyme annonser. Ordrbruket i disse notisene er temmelig frigjort og omhandler alt fra invitasjoner til sex-orgier og LSD-fester til gitar-timer."

Den tvilsomme påstanden var at slike annonser ble lest av kommunister og andre som ville være interessert i Healy-rapporten. Det var imidlertid flere sider ved denne aksjonen enn bare distribuering av rapporten.

Annsen var signert "Ivanova" fordi FBI ville ha kommunistledelsen

Dokumenter fra FBI's arkiver, krevd offentliggjort etter at 5-års-fristen for hemmeligholdelse løp ut.

Dette er bare fire av 1000 dokumenter som viser FBI's forsøk på å knekke radikale grupper. Tre av disse papirene er interne notater om lumske metoder. "Armageddon News" er en falsk løpeseddel, laget for å splitte anti-krigs-bevegelsen.

FBI
Date: 10/29/70

Transmit the following to (Type in plaintext or code)
(Priority)
Via Airtel

TO: DIRECTOR, FBI (100-449698)
FROM: SAC, NEW YORK (100-161140)
SUBJECT: COUNTERINTELLIGENCE PROGRAM
BLACK NATIONALIST RATE GROUPS
RACIAL INTELLIGENCE

Enclosed for the Bureau are two copies each of two suggested letters designed to cause disruption with NY. As the Bureau is aware ANGELA YVONNE DAVIS, Top Ten Fugitive was arrested by Bureau Agents, New York City 10/13/70. Arrested along with DAVIS and charged with violation of Harboring Statute was DAVID RUDOLPH POINDESTER, a 37 year old negro male from Chicago, Illinois.

Enclosed for the Bureau are two copies each of two suggested letters designed to cause disruption with NY. As the Bureau is aware ANGELA YVONNE DAVIS, Top Ten Fugitive was arrested by Bureau Agents, New York City 10/13/70. Arrested along with DAVIS and charged with violation of Harboring Statute was DAVID RUDOLPH POINDESTER, a 37 year old negro male from Chicago, Illinois.

advised that there has been "rumblings" in the Negro community of Brooklyn that POINDESTER "fingered" DAVIS. This same source stated that he had heard rumors that Ebony Magazine, a weekly negro magazine was presently attempting to determine if this rumor had any semblance of credence. Source stated that these rumors were not confined to Brooklyn, NY but was under impression Ebony Magazine was receiving similar "rumblings" from Chicago and Los Angeles.

REC-20

EX-111

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
EXCEPT WHERE SHOWN
OTHERWISE

Approved: [Signature]
Special Agent in Charge

ARMAGEDDON NEWS

Vol. 1, #2 Indiana University, Bloomington, Indiana 10/25/68

PURPOSE

As set out in our first "Armageddon News" issue, antiwar movement for the most part truth within our the war in Vietnam is a political and military travesty, foisted on the American people by an unsympathetic administration, as situation, we can, and should deal with at the polls. This dissatisfaction with national policy is being used by a few democratic apathy. We will simply point out the truth of this situation and you be the judge.

The Committee to End the War in Vietnam (CEWV)

Last year, members of the CEWV made an attempt to take over an academic building at IU, assaulting the police and violating the law in the process. They apparently thought felt free to use illegal methods to achieve their end. This group big question now is just what was that end? Of the 35 arrested, all were convicted.

Last semester, [redacted] and [redacted] set up a puppet by the name of [redacted] to act as Chairman of the CEWV. If you will look closely, you will find that [redacted] pulled the strings for the Young Socialist Alliance, "manipulators" at IU and have the greatest influence on the "New Left" through the CEWV.

Last semester [redacted] and [redacted] announced the CEWV sponsorship of a series of lectures on "Socialism" and "The Communist Manifesto." These lectures were given, in part,

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

TO: DIRECTOR, FBI (100-449698)

FROM: SAC, MILWAUKEE (100-15657)

DATE: February 14, 1969

SUBJECT: COUNTERINTELLIGENCE PROGRAM
INTERNAL SECURITY
DISRUPTION OF THE NEW LEFT

Re Milwaukee letters dated 10/30/68, and 11/15/68.

1) Potential Counterintelligence Action

At the present time the Milwaukee Office is exploring the possibility of coming up to the general public the fact that [redacted] both of whom are [redacted] the University of Wisconsin - Milwaukee, and [redacted] the University of Wisconsin - Milwaukee, are underground newspapers published in Milwaukee, Wisconsin. Much of the material appearing in "Kaleidoscope" is extremely pornographic in nature, and [redacted] have been associated with the [redacted] and New Left element. It is believed that by exposing their connection with "Kaleidoscope" the administration could be aroused against them and Milwaukee, for permitting instructors at that school to engage in this type of activity.

2) Pending Counterintelligence Action

The pending counterintelligence action set forth in referenced letter dated 10/10/68 [redacted] for a Democratic Society (SDS), is no longer feasible in view of the fact that [redacted] no longer holds the position of [redacted] and has changed his employment.

3) Bureau (Encs. 2) (RM)
1-Milwaukee (100-15657)
RMS/jls
(3)

775

1 FEB 17 1969

Buy U.S. Savings Bonds Regularly on the Payroll Savings Plan

UNITED STATES GOVERNMENT

Memorandum

TO: DIRECTOR, FBI (100-449698)

FROM: SAC, SAN ANTONIO (100-10510)

DATE: 2/17/69

SUBJECT: COUNTERINTELLIGENCE PROGRAM
INTERNAL SECURITY
DISRUPTION OF THE NEW LEFT

As the Bureau is aware, the center of the New Left activity in the San Antonio Division is at the University of Texas (UT) in Austin, Texas. The dominant organization of the New Left is the UT Chapter of the Students for a Democratic Society (SDS).

In the past, on numerous occasions, SDS has spearheaded disruptive activities at UT and is a source for possible additional disruptive activities in the future. San Antonio feels that from time to time steps can be taken to cause disruption within the ranks of the New Left to expose them for what they are. One technique the San Antonio Division would like to propose is that a publication be launched which would consist of a 1-page, throw-away document which could be printed or mimeographed to expose or point out the identities of New Left individuals who are causing disruption and on specific occasion point out the background of some of these individuals.

San Antonio realizes that each time such a document would be published the Bureau would have to approve the contents of the document.

At this time the San Antonio Division proposes that this document be entitled, "THE LONGHORN TALE." It is to be noted that the mascot for UT is a Texas Longhorn Steer. San Antonio feels that this title is a play upon words and feels that it could possibly be effective under this program.

2-Bureau (Encs. 2) (RM)
1-San Antonio (100-10510)
JMS/ [redacted]
(3)

775

1 FEB 17 1969

Buy U.S. Savings Bonds Regularly on the Payroll Savings Plan

til å tro at rapporten ble satt i sirkulasjon av "misfornøyde kamerater". For å understøtte dette aspektet ble annonsen rykket inn av en "russisktalende agent og en erfaren, eldre kvinnelig sekretær med en sterk russisk aksent", som ble instruert til å konversere på russisk seg imellom idet annonsen ble rykket inn. Meningen var at de som tok imot annonsen i "Free Press" imidlertid skulle tro at annonsørene var utbryter-medlemmer av CPUSA.

FBI antok at kommunistpartiet ville kontakte Free Press for å spørre om hvem som hadde rykket inn annonsen. Free Press ville da fortelle dem om den russisktalende duoen. Kommunistpartiet ville mistenke misfornøyde partimedlemmer, og dette ville "skape forferdelse blant de lokale kameratene, ... forårsake ytterligere frafall innen Partiet og muligens få internasjonale følger", som det ble spådd i et FBI-notat.

Nå skal man være temmelig lam i bakhodet for å tro at amerikanske kommunister snakker med en "sterk russisk aksent", eller at Free Press-staben gadd å bry seg med hvem som rykket inn en spesiell annonse, særlig når de underligste tilfellene blant "in"-folka til stadighet subbet innom Free Press-kontoret med de mest usannsynlige sex-annonser.

Likevel, J. Edgar Hoover ble henrykt over planen — han uttalte: "Dette forslaget fra Los Angeles-avdelingen er virkelig fantasifullt og burde gi ødeleg-

ther-lederen Huey P. Newton som en angiver betalt av sivilsnuten for å angripe Angela.

Brevet til *The Voice* lyder:

"Søster Angela er i fengsel. Poin-dexter er fri. Nuey Newton er fri. David P. (Hilliard, en Panther-leder) er en dust og en treskalle. Glem ham. Men Huey er lur. Kommer godt ut av det med the MAN. Spørsmålet er: Har den typen sopt inn fem store sedler i det siste... en gave fra de sivile svina?"

Brevet er undertegnet "bekymret bror". Hoover instruerte agentene som sendte brevet til å "ta de vanlige forholdsreglene for at det ikke kan spores tilbake til Byrået (FBI)".

LYST PÅ ET BLA'?

University of Texas i Austin (UT) var et "sentrum for New Left-aktiviteter" for San Antonio-divisjonen av FBI.

Den lokale agenten foreslo å utgi en nyhetsbilletten for å "avsløre og utpeke identiteten til individer som tilhører the New Left". I det oppstyltede språket som "Direktøren" alltid foretrakk, forklarte agenten hvordan han hadde plukket ut navnet på utgivelsen:

"På det nåværende tidspunkt vil San Antonio foreslå at dokumentet blir titulert *The Longhorn Tale*. (Tale = historie, uttales likt med tail = hale. Red.anm.) Det meberkes at maskoten for universitetet er en Texas "Longhorn" okse. San Antoni føler at denne tittelen er et ordspill og mener

FBI produserte åpenbart falske utgivelser av *Liberation News Service* i FBI-laboratoriet, ved å sammenligne papir, trykk og format, for så å skape utgaver som inneholdt feilinformasjoner i omskrevne nyhetsoppslag.

"FBI ga ut falske utgaver av LNS som inneholdt feilinformasjoner og svekket revolusjonære grupper."

En slik utgivelse ble brukt for å sverte en leder av The Revolutionary Union i San Francisco. Ved et annet tilfelle foreslo Cincinnati-kontoret å sende LNS en falsk beskjed fra the Weather Underground, med retusjerte fotografier som viste en aktivist som tydeligvis overleverte informasjon til en politibetjent. Beskjeden anklaget aktivisten for å være en politispion. Det er ikke klart om planen ble gjennomført.

En 27-siders tegneseriebok med tittelen "Ut i gatene. En håndbok for opprørske unger" ble utgitt av FBI og distribuert til moderate grupperinger for å gjøre dem oppmerksomme på de revolusjonerende idealene til SDS, ifølge et FBI-notat. Satiren over SDS ble rapportert "vel mottatt" og "spesielt vellykket blant high school-grupperinger der SDS gjør forsøk på å organisere folk". FBI foreslo en tilsvarende vitsebok med tittelen "The Revolutionary Unions illustrerte historie".

San Francisco-kontoret foreslo å trykke "forfalskede utgaver av RU-pamfletten, *The Red Papers*", for å sverte organisasjonen ved å forandre innholdet og distribuere den nye versjonen "til marxister, farvede militante, SDS, venstrepublikasjoner etc. over hele landet". Chicago-kontoret kalte ideen "fremragende" og foreslo forandringer ved å "legge om den politiske linjen til RU (Revolutionary Union) og faktisk gjøre den om til en revisjonistisk linje på en diffus måte".

IVRIGE LESERE MED BEGJÆRLIG APPETITT

FBI fant at alternativpressen var en verdifull kilde til informasjon om progressive aktiviteter, og abonnerte under forskjellige pseudonymer på mange aviser og nyhetstjenester. De fikk greie på en gryende feide mellom SDS og The Black Panther Party gjennom *The Guardian* som de leste begjærlig, og de oppfordret agentene til å oppmuntre til splittelse. San Francisco-avdelingen begynte kampanjen mot RU etter å ha lest annonser rykket inn av RU i avisene "The Black Panther" og "The Movement".

I et brev til St.Louis-avdelingen blir det foreslått at ansvarshavende agent skal sørge for at en mann får som oppgave "å gå gjennom et antall lokalt tilgjengelige publikasjoner av New Leftists, fargede militante, organisasjoner av undergrunnstypen og andre ekstremister, i et forsøk på å opparbeide nye mål av overvåkingsinteresse, med hvilke han kan starte en korrespondanse."

FBI opprettholdt et klipp-arkiv for undergrunnspublikasjoner og sendte klipp til kommersielle avisreportere som bakgrunnsmateriale, og til foreldre og skolepolitikere, for å oppmuntre dem til å gå til aksjon mot aktivister.

Utklipp og hele aviser ble også sendt til forskjellige politiske grupperinger for å fremme fraksjonsdannelser og splittelser. Da RU utga sin pamflett "The Red Papers", fikk FBI sitt San Francisco-kontor til å sende eksemplarer til de politiske grupperingene hvis ideologi ble kritisert i pamfletten.

"San Francisco skal, for å fremme ytterligere undergraving, anonymt sende eksemplarer av *The Red Papers*-pamfletten til en eller flere av de adressene som står i Progressive Labor Partys publikasjon "Progressive Labor". Passende sarkastiske eller advarende

lapper bør følge med, fordi man søker å ergre såvel som å gjøre PLP oppmerksomme på RUs angrep," sto det i notatet.

OG HVA SÅ?

FBI's angrep på den alternative pressen var en alvorlig uthuling av de demokratiske rettigheter såvel som en forsmak på hva som kan skje under det høyreorienterte autoritære samfunnet, som Hoover uten tvil drømte om mens han klekket ut sine planer.

Hoover er død, men nylige angrep på skribenters rettigheter via lovlige kanaler er bare ett av symptomene på en større høyre-rettet tendens som truer alle dem som utfordrer dagens regjeringspolitik.

Siden historien har for vane å gjenta seg, er det mye å lære ved taktikkene og fremgangsmåtene FBI brukte mot alternativpressen. "La hundre rettssaker blomstre" er en ide full av muligheter. Offentlighetsloven, The Freedom of Information Act, gir enkeltindivider og grupper rett til å få se de deler av FBI-arkivet som omhandler dem selv og som ikke er hemmeligstempelt av hensyn til "nasjonens sikkerhet".

Loven gir også rett til å forlange strykninger og om nødvendig å gå til rettssaker for å få papirene gjort tilgjengelige. FBI ga nylig sine lokalkontorer beskjed om å begynne å ødelegge eldre FBI-arkivmateriale som en del av noe de hevder er normal administrativ prosedyre. Folk i USA oppfordres nå til å skrive til The FBI Freedom of Information Unit og be om å få utlevert "sin" arkivmappe...

Alternative Press Syndicate (APS) forsøker nå å samle FBI-arkiver for å undersøke og juridisk etterprøve dem. De har nå tatt initiativ til et samarbeid med enkeltmennesker og grupperinger som har fått tak i arkivmateriale. Bak prosjektet står advokatsammenslutningen *The National Lawyers Guild*, og undersøkelsesgruppa *The Public Eye* som står bak opplysningene i denne artikkelen. ■

Denne artikkelen er en oversettelse fra "Alternative Media", nr. 2/1978.

Det er ikke bare i USA det skjer...

Etterretningsvesenet i Vest-Tyskland finansierer politisk overvåking av studenter & arbeidere

I Vest-Tyskland har en rekke partibundne grupper siden 1951 mottatt finansiell støtte fra en hemmelig etat i Verfassungsschutz, VS (overvåkings- og etterretningsvesenet).

Den kristelige fagforeningen CGB og flere universitets- og høyskoleorganisasjoner har siden 1969 mottatt 400 000 kroner hver pr. år fra den såkalte Friedrich-Ebert-stiftelsen, som hvert år disponerer ca. 5 millioner kroner.

Økonomisk støtte gis til "konkrete prosjekter", spesielt seminarer, konferanser o.l. "som bidrar til å styrke deltagernes forståelse, ansvarsbevissthet og innsatsberedskap for den frihetlig-demokratiske grunnorden i Forbundsrepublikken Tyskland, samt å utvikle deltakernes samfunnsmessige handling hva den politiske ekstremismen angår."

Flere tyske studentorganisasjoner (bl.a. det erkereaksjonære CDU's) har mottatt større beløp fra VS til bekjempelse av "forfatningsfiendtlige elementer". Ved hjelp av overvåking og rapportering til VS om såkalte "venstre-ekstremistiske" grupperinger har disse studentorganisasjonene hjulpet til med å skaffe bevismateriale for Berufsverbot og til straffeprosesser mot lovlig valgte studentparlamentar.

J. Edgar Hoover

gende resultater."

Annsen sto i utgavene av "Free Press" som ble utgitt 17/2-67 og 24/2-67. Det finnes ikke noe materiale som viser hvorvidt "Ivanova" mottok noen forespørsler om den tilbakeholdte rap-

"Rapporten fra en senatskomite tyder på at FBI-midler ble brukt til å finansiere høyregruppers voldelige aksjoner mot The Street Journal."

porten fra misfornøyde kommunister, sympatisører, eller sex-kult-fetisjister som misforsto annonsen.

UNDERTEGNET: EN VENN

FBI sendte falske brev til redaktører av college- og kommersielle aviser såvel som undergrunnsaviser. Som oftest avslørte disse brevene pinlige informasjon eller kom med falske anklager mot progressive. Brevene ble vanligvis signert med pseudonymer eller floskler som "en ærlig progressiv" o.l.

Da Angela Davis ble arrestert med David Poindecker i New York i 1970, sendte FBI brev til *The Village Voice* og *Ebony Magazine*. FBI avslørte en her en viss manglende innsikt, idet de karakteriserte begge bladene som "publisert av og for farvede" — men i alle tilfelle svertet brevene Black Pan-

at det muligens kunne være effektivt under dette prosjektet."

Hoover skjønte spoken, og svarte at det foreslåtte navnet så ut til å være "passende".

En tilsvarende utgivelse ved The American University i Washington D.C. ble kalt *The Rational Observer* (den rasjonelle observatøren) og ble satt i gang av FBI for å "stimulere konservative studenter til å ta en større del i universitetets aktiviteter fra the New Left". Agenten som var ansvarlig for avisa fortalte Hoover at utgivelsen hans ville "avsløre truselen som the New Left representerte" og "virke som en anti-New Left-reaksjon for den tause majoritet".

FBI-avisa ved University of Indiana, Bloomington, ble sensurert av Hoover etter at den fikk en for klar høyrevri. Flere utgaver av *The Armageddon News* ble publisert i 1968 for Hoover beordret den lokale agenten til å omskrive utkastet til nr. 3, fordi "det syntes å være skrevet av konservative elementer". Hoover forklarte at materialet skulle skrives "ut fra synsvinkelen til studenter som går imot krigen og verneplikten og som verken sympatiserer med eller aksepterer at disse holdningene blir brukt av Students for a Democratic Society (SDS), Young Socialist Alliance (YSA), eller The Socialist Workers' Party (SWP), for å skape opprørsstemning ved universitetene."

BLODSVAMP

Stadig flere steder kan vi lese om hvordan bind- og tampongfabrikkene og staten tjener grovt på oss menstruerende jenter.

Vi vet *det* nå.

Det er klart det er vanvittig at noen skal tjene penger på andres biologiske funksjoner, men har vi noe alternativ til å kjøpe dyre bind og tamponger?

Lite visste jeg om dette før jeg fant et hefte gitt ut av Freyakraft, "Liten kroppsbok i selvhjelp".

Der stod det hvordan en kan bruke natur-svamp i stedet for tamponger – og det fungerer faktisk utmerket.

Derfor bringer vi ideen videre:

En natursvamp skulle ikke være særlig vanskelig å få tak i – i Oslo kan en få kjøpt dem "overalt".

De absorberer best om de har små hull. Det er greiest å kjøpe en som er for stor, og deretter klippe den til.

Du fester en tanntråd i den ene enden, så den blir lettere å dra ut av skjedden. Svampen blir myk og lett å sette opp om du skyller den i vann først.

Når du tror den er full, drar du den ut, skyller den i vann og litt uparfymert såpe, som fås kjøpt på apotek.

(Det er greit å skylle den i bare vann når en er ute, og når en er hjemme kan en vaske den med såpe.)

Det er vanlig å bruke en svamp i ca. 6 måneder før en kjøper en ny. Det kan også være greit å ha to svamper som en kan bytte på med under en mensperiode.

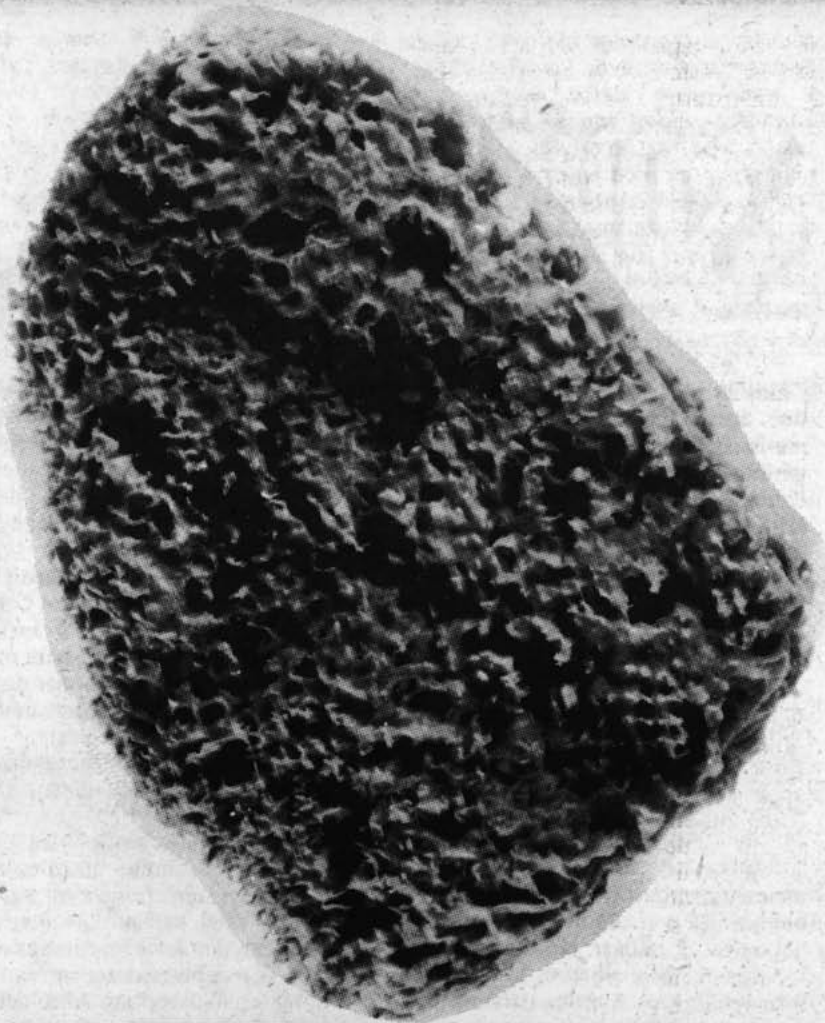
Svampen er et naturlig organisk materiale – den er fra begynnelsen et lite egg som formerer seg av seg selv. Den lever og vokser på havbunnen i Middelhavet.

Det er ikke bare pengebesparende å bruke svamp, men det er også naturvennlig.

Mange vil lure på infeksjonsrisikoen ved å bruke svamp. Hun som skriver om den i "Liten kroppsbok i selvhjelp" har prøvd den i to år, og den blir også anbefalt ved kvinneklinikker i USA. Jeg har ikke hørt om noen som har fått infeksjon ved bruk av svamp.

Pessarkoppen kan også brukes som mensbeskyttelse – den kan holde på mer blod enn svampen.

Gro

RALLARBLOD

Helt siden jeg så min første vampyrfilm har jeg aldri sluttet å forundre meg over disse veseners tiltrekning til vakre kvinners blod. Er først utsugning formålet, måtte jo andre objekter være atskillig mer innbringende.

Det var derfor med stor glede og forventning at jeg registrerte at man på den norske filmhimmel endelig kunne varte opp med noe grensesprengende. *Rallarblod*. Selvfølgelig, det måtte jo være en atskillig mer livbringende vare. Rallarblod har som kjent bruset i årene på tapre menn som bygget vårt jernbanenett. Rallar-

blod har flytt i litervis som følge av sprengningsulykker ofte forårsaket av et oppjaget arbeidstempo og dårlige akkorder.

Hvor godt er det ikke å minnes alt dette stolte blod. Riktignok kommer man ikke direkte i kontakt med det ved å ta NSB. Men filmer og litteratur gjør sitt til at det ikke blir glemt. Så kan man sette seg trygt på toget med sin føljetong om rallare over fem uker i et fire-farget ukeblad og hengi seg til tidligere tiders slit. For slikt blodslit hører jo heldigvis en svunnen tid til. Og dersom stikket i samvittigheten blir for merkbart, kan man jo trøste seg med at rallartilværelsen vel tross alt hadde sine lyspunkter.

Vel, – med blodsmak i munnen og frådende forventning inntok jeg min plass i kinosalen. Den første timen av filmen hadde en klassisk vampyr-oppygging. Her vekslet det mellom hardt slit i friluft på den ene side, og springing etter vakre damer på den annen. En virkelig blodsuger fikk en også stifte bekjentskap med, i form av jernbaneingeniøren.

Men tross alt var det lite *action* i den første timen. Selv om skumle mannlige rallare gang på gang dro med seg vakre piker inn i skogholtet om natten, selv om de gang på gang la sine mandige kjever mot de før omtalte pikers smekre hals... det eneste blod disse pikene kan ha blitt berøvet måtte være deres månedlige blod for et års

tid.

Men se – den andre timen var mettet av hendelser. Det begynte friskt med at skytebasen kravlet seg blodig ut av tunnelen etter en litt for vellykket sprengning. Han ble båret hjem til sin gravide kvinne. Ved ankomsten var han død, og hans kvinne gikk inn og fødte et dødfødt barn. Hele to dødsfall på under to minutter. Men rallarene samlet inn så mye penger til enken at hun i alle fall ikke skulle lide noen økonomisk nød i fremtiden.

Så var det dags for klassekamp. Ved lønningsdag viste det seg at direksjonen hadde til hensikt å utbetale mindre lønn enn det folkene var blitt lovet. Man tok et kort møte i solen, gikk inn og krevde dobbelt lønn pluss bonus, og fikk det.

Men fremdeles gjensto et problem. Rallarhelten var blitt forelsket i datteren til bygdas store mann. Bygdas store mann likte ikke dette noe særlig. Men da jernbanen var ferdig var den store mann i så godt humør at det unge par utnyttet situasjonen. Rallaren bar piken opp i karjolen til store mann. Store mann så strengt på dem. Så kjørte store mann datter og rallar hjem til storgården, hvor det formodentlig ble fest tri heile dagar til ende.

Vel godtfolk, sjung om rallarens lyklige dagar. Rallaren var ingen blodsuger, tvert imot tilførte han bygda nytt blod. Og kapitalen kunne nok være ille dersom man ikke hadde vett til å snakke den til fornuft. Og anleggsarbeide er vel tross alt ikke så ille når det kan foregå i trivelige omgivelser med godt vær. Og ikke minst hjelper det at man tar arbeidet sitt med godt humør, og fyller opp resten av dagen med trivelige og meningsfylte sysler.

Og skulle du allikevel synes at tilværelsen for rallarane fortonet seg hård, så husk at dette er lenge siden, det er nærmest for eventyr å regne. Idag har vi fagforeninger som passer på, og maskiner som tar seg av det tyngste arbeidet. Dessuten har vi arbeidsmiljølov som passer på at ingen blir drept, og pensjon og trygd dersom man allikevel skulle bli drept. ■

Vladimir R.

Supermann -the movie

"This is no fantasy," er Marlon Brando's åpningsreplik i filmen Supermann. Og han har selvfølgelig rett. Supermann er ingen fantasi, det er virkelighet. Supermann er det personifiserte USA. Han er John Wayne, Billy Graham og John F. Kennedy i en og samme person. Som han sier: "Jeg er kommet til Jorden for å forsvare friheten, rettferdigheten og den amerikanske måten å leve på."

Derfor: Gå til Colosseum og bli vis. Supermann er en glimrende illustrasjon på hvordan det amerikanske samfunnet er. Det vil selvfølgelig til en viss grad si at det også er en god illustrasjon av det norske.

Helt siden juni 1938 har denne menneskeguden hatt et stålgrep på publikum. Det er ikke for ingenting at det selges 1 million superblader i året i Norge. Troen på den sterke mann som rydder opp for oss, drømmen om den rene kjærlighet som er ubesudlet

av sex, overbevisningen om at samfunnets største problem er forbryterne som ikke overholder reglene og derfor ødelegger det som ellers nærmest er et paradisk samfunn, — alt dette er grunnleggende trekk ved denne folkelige måten å se verden på.

Supermann er også konsentrert virkelighet på et annet plan. Den viser hva vestens menneske nå kan gjøre. Det kan fly! Det hele er bare et spørsmål om penger, 40 millioner dollar for å være nøyaktig. Det er hva denne verdens dyreste film har kostet.

Verdens beste filmhåndverkere er kjøpt opp for å lage filmen. Til sammen deler de 12 Oscar-priser og over 100 nominasjoner mellom seg.

At de ikke greier å lage en mer interessant historie ut av en så enorm mengde med ressurser, viser kanskje bedre enn noe hvor impotent den amerikanske storfilmindustrien er.

Det er ingen grunn til å være redd for Supermann. ■

Chr.

Hva er Supermann? Er det en fugl? Er det et fly? Et menneske? Eller en film?

Supermann er alt sammen og likevel ingen av delene. Supermann er først og fremst en ide det går an å tjene penger på. I moderne markedsføring kalles dette for *merchandising*.

Hva er så egentlig merchandising? Gateavisa stilte spørsmålet til Bjørn Mikalsen fra Semic Forlag, som står bak Superbladene i Norge.

Supermann -the business

—Det vil si at fabrikanter verden over kjøper retten til å sette S-merket på sine produkter. Det er solgt over tusen slike lisensrettigheter i Amerika.

—Hva slags produkter er det det dreier seg om?

—Det kan være hva som helst. Jeg kan nevne noen i farten: Nøklringer, T-skjorter, dukker, leketøy, badebukser, soveposer, turnsko, iskrem...

—Iskrem?

—Ja, det kommer en norsk super-is til sommeren.

—Er det dere som selger disse lisensene i Norge?

—Nei, det er utenlandske firmaer. Warner Bros. har en del lisensrettigheter, og et firma som heter Factors Inc. har noen andre. Et engelsk selskap som jeg ikke husker navnet på har Europa-rettighetene.

—Hva koster en slik lisens?

—Man kan enten betale en engangssum, eller man kan betale en prosentvis avgift. Vanligvis er den på 5% av varens salgspris.

—Kan dette virkelig betale seg?

—Det er mange som er interessert i Supermann. Bare i Norge er 15 000 ungdommer medlemmer av Superklubben.

I USA er det regnet ut at slagordet "Supermann er nå film" ble presentert 6,5 milliarder ganger. På premieren var både Jimmy Carter og familien Kennedy til stede, for å kaste glans over forestillingen.

—Betyr dette at Supermann hviler på en enda mer intens PR-kampanje enn Grease?

—Jeg tror faktisk Grease hadde enda mer reklame. Det henger selvfølgelig sammen med at den var mye mote-preget. Når det gjelder Grease var det dessuten merkelige påfunn på markedet. Jeg har f.eks. sett herretruser til salg med bilde av Olivia Newton John...

—Er det så rart?

—Bildet av Olivia var trykket på innsiden av trusen. ■

Chr.

Ronkemaskin erobrer Europa

Det svenske Folket i Bild skriver:

—Saklig sett er enhver formidling av seksuell lyst mot penger en ganske normal transaksjon på vårt frie marked.

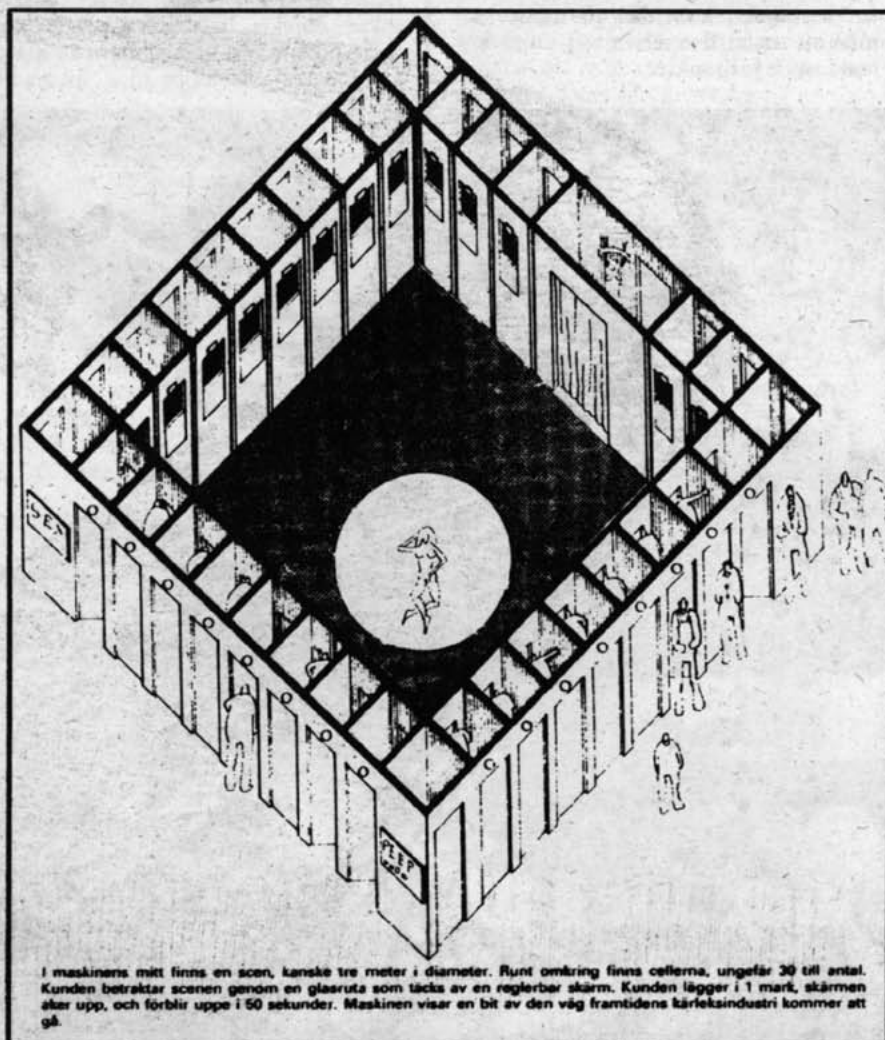
Likevel utvikles kjærlighetsindustrien ikke i et lufttomt rom. Den følger med tiden og innhenter erfaringer fra andre grener av næringslivet. Det begrensede håndverksmessige kommunikasjonsaspekt som preget deler av kjærlighetsindustrien (samleier, massasje, fransk, orientalsk, spansk, dypmassasje osv.) vil i nær fremtid synes lite tidsmessige, en smule kuriøst, ja idealistisk. En ny tid krever nye industrielle former. Stagnasjon er det verste av alt.

Et interessant uttrykk for dette er den eksplosjonsaktige utbredelsen av de såkalte "peep-show-maskiner", eller med et litt mer folkelig uttrykk: onan-maskiner.

For tre år siden var de bare å få i USA. Nå utbreder de seg med raskt tempo i Europa. De retter seg i vidt omfang mot den seksuelle nød blant industrisentrene ofte ensomme fremmedarbeidere.

Hvordan ser da disse maskinene ut? I midten er det en scene, ca. 3 meter i diameter. Rundt scenen finnes cellene i en sluttet krets, i alt 30 i tallet.

Kunden kikker på scenen gjennom en liten luke i cellen, med en skjerm. Skjermen går opp og holder seg åpen

I maskinens mitt finns en scen, kanske tre meter i diameter. Runt omkring finns cellerna, ungefär 30 till antal. Kunden betraktar scenen genom en glasruta som täcks av en reglerbar skärm. Kunden lägger i 1 mark, skärmen går upp, och förblir uppe i 50 sekunder. Maskinen visar en bit av den väg framtidens kärleksindustri kommer att gå.

i ca. 50 sekunder, for fem kroner. Hard konkurranse har ført til at forbrukeren i enkelte automater kan få opptil 4 minutters kjærlighetserstatning for femmeren.

På scenen står det en kvinne. Hun er naken. Hun foretar seg samleieligende bevegelser. Onanerer. Svak, smakfull musikk akkompagnerer henne.

Det er lett å forstå at denne maskinen representerer et effektivt frem-skrutt på ulike områder. Kvinnen i sentrum er helt beskyttet. Hverken kyss eller ord når frem til henne. Ikke kjønnsykdommer heller. Samtidig kan man fornemme hennes tilstedeværelse som noe langt mer enn en pornografisk film: Hun er tredimensjonal. På en måte mer personlig. Hun kan gå fram til vinduet og presse skjødet mot glasset, — gi kunden noe av seg selv. Men selv kan hun ikke se kunden.

Hun er beskyttet, han er beskyttet. Den siste rest av skadelig kommunikasjon er eliminert. ■

Gateavisas utsendte medarbeider kan meddele at de siste ronkemaskinene er utstyrt med respatex-belegg i cellene. Dermed kan veggene spyles for sæd med vannslange, i tråd med helsemyndighetens ønsker.

SVARTKJØRERFORBUNDET

Først tvang de befolkningen til å flytte inn i dyre blokk-leiligheter i drabantbyene langt utenfor byen.

Dernest henviste de folk til dårlig offentlig transport med høye priser.

Billettprisene dekker så vidt omkostningene ved å lønne kontrollørene som passer på at folk betaler...

Nylig kom de nederlandske statsbaner (NS) atter med sin årlige takstforhøyelse. Med dette ble den offentlige trafikken enda dårligere stilt i forhold til privatbilismen.

Tanken bak er åpenbart at offentlig transport skal gi utbytte og dette skal skje gjennom at færre og færre kunder skal betale mer og mer for billettene.

Takstene er steget så voldsomt de siste årene at de ikke lenger står i noe rimelig forhold til prisøkningen på andre livsnødvendigheter. Også de lokale transportselskapene er helt med på denne linjen. Hvert år skal kundene sluke nye prisstigninger, uten at det er tale om noen forbedring av transportselskapenes service overfor passasjerene. Det skaper en voksende utilfredshet, og denne utilfredsheten har nå gitt utslag i opprettelsen av det såkalte svartkjørerforbund i Amsterdam. Det er folk som ikke lenger vil være med på det ville racet. Andre hollandske byer er forhåpentligvis i ferd med å følge dette glimrende initiativ, og kanskje kan ideen også brukes i Norge?

FALSKES BILLETTER

Den 14. desember siste år ble det distribuert titusenvis av gratis billetter over hele byen Amsterdam. Ved trikke- og bussholdeplassene fikk kundene gratis billetter, og gratis billetter fant de også i postkassa hjemme.

Kommunal propaganda? Kanskje en passende julegave fra transportselskapet til de mange mennesker som i de dagene skulle ut og handle i byen?

Ingen av delene! Noen ukjente velgjørere som ønsket seg gratis offentlig trafikk, hadde totalt overrasket myndighetene med en aksjon. Denne natta måtte en del funksjonærer ut på overtidarbeid for å finne forskjellen mellom de ekte og de falske billettene, fordi falske var de nå en gang. Tidlig neste morgen hadde selskapet utarbeidet en instruks til samtlige buss- og trikkesjåfører og kontrollører. Til alt overmål ble det innkalt 50 kontrollører ekstra for å unngå en økonomisk katastrofe for det kommunale transportselskapet.

PELARGONIE-FARGEN

Hvordan reagerte sjåførene på aksjonen? Langt de fleste kastet den stensilerte instruks i søppelkassa og stemplet i vei som om ingenting hadde skjedd. Enkelte fanatikere forsøkte å gjøre det umulige, og øket kontrollen, men de kunne ikke få utrettet stort. Kontrollørene med sine spesielle ordrer kunne bare avsløre rundt 100 falske billetter i løpet av hele dagen. De falske billettene viste seg å være en anelse mer røde enn de ekte, — hvis man la dem i vinduskarmen et par dager bleknet de imidlertid litt og fikk den nøyaktig riktige fargen. En svartkjører uttrykte seg sånn om fenomenet: "Jeg solte dem til de hadde samme farge som pelargonie-blomstene mine."

De fleste var så smarte å holde billettene tilbake et par dager fordi det kommunale transportselskapet naturligvis ikke kunne holde på med denne kraftige kontrollørstyrken i det uendelige.

FORBUNDET

Hva var resultatet av aksjonen? Både politiet og transportselskapet var naturligvis meget lite tilfreds med situasjonen. Den gavmilde velgjører ønsket ikke sitt navn offentliggjort. Utrettelig politietterforskning hadde ikke gitt resultater. Og selv om man skulle ha funnet gjerningsmennene/kvinnene, ville saken likevel ikke være så lett å mestre. Det forholder seg nemlig slik at det dreier seg om et meget interessant juridisk spørsmål:

Loven har ikke forutsett at noen trykker falske billetter uten at man gjør det for å berike seg selv! Hva så om man trykker falske billetter uten å tjene på det — ja, til og med bruker en masse penger på det? Det er det ingen som har kunnet avklare ennå...

Hvordan hadde svartkjørerne det i disse deilige dagene? Suksessen med aksjonen var naturligvis en voldsom oppmuntring. Det var også første gang i deres historie som svartkjørere at de ikke opererte hver for seg, men i en viss organisert sammenheng. Mange som ikke hadde hatt mot til det før, satte derfor alle hemninger til side og utviste en utpreget reiselyst.

Hos en del mennesker oppsto det så stor aktelse for aksjonens suksess at de spontant dannet "Svartkjørerforbundet".

Forbundets mål er vel opplagt: Å organisere og stimulere svartkjøring, som naturligvis kan være mye mer enn en morsom hobby — nemlig en måte å drive aksjoner på for å skaffe gratis offentlig trafikk.

SVARTKJØRER-DAGER

Svartkjørerforbundets kontingent er på 10 gylden i kvartalet (omtrent 25 norske kroner).

I Holland har dette foreløpig resultert i en utbredt svartkjøring på trikk og buss. Fantasifulle metoder er blitt brukt i kampen for gratis offentlig transport. "Svartkjørerforbundet" har oppslutning fra husmødre, arbeidsløse, studenter, fremmedarbeidere — til og med buss-sjåfører...

Hvis man blir oppdaget uten gyldig billett på buss og trikk og får en bot (den er nettopp blitt forhøyet fra 6 til 15 gylden), og samtidig er medlem i Svartkjørerforbundet, så får man pengene tilbake av forbundet med det samme.

Selv om botene er mer enn dobbelt så høye, kan forbundet stadig yte medlemmene denne service uten å gå konkurs. Naturligvis er det ikke meningen at forbundet skal bli noe forsikringsselskap for bøter. Til gjengjeld dreier det seg om den høyst aktverdige virkningen forbundet har: Mange elever, arbeidsløse, husmødre og fremmedarbeidere er blitt medlemmer. Til

Fortsettelse: side 14

Side 12 og 13 var et
dobbeltsideoppslag.

Nå i skjermalderen
er alt på neste side.

Ønsker du å gi
en slant til Gateavisa?

På nettsiden vår
www.gateavisa.no finner du
mer info om dette.

Denne blekka er også til salgs
i nettbutikken vår.

Pris 25 kr + porto

action

Det er nå ikke mer enn to måneders siden de multinasjonale olje- og bilmotorene ble utstilt i 300 daddommer i året 1979.

Til tross for at motorene ble avholdt i all hemmelighet (på et høyfjellshotell er stede i Norge) er det ting som tyder på at nå også det tyske selskapet Protezen-Industrien AG er kommet med i samarbeidet. Det er det samme konsernet som i 1976 gikk mot

fartssenkning på tyske motorveier.

Dodslommene skal som vanlig i første rekke omfatte uprodoktiggeldre og udisiplinerte barn. Det er lite som tyder på at dette vurderingsgrunnlaget vil forand-

res med det første.

Som fast punkt på dagsorden ble spørsmålet om økning av fartsgrensene i tettbygd strøk tatt opp. Samferdselsministeren lovet å legge seg industriens ønske på hjertet. Han kunne i det

minste forsikre om at folkekravet om 30 km i boligområder og gjennomfartsruter aldri vil få noen som helst konsekvenser. Han kunne videre peke på en del klare resultater av saneringen av ol-

poster

tefellige transportmidler som allerede har gått for seg noen år. Han avsluttet innlegget sitt med å påpeke det gode samarbeidet. Og vi har ingen grunn til ikke å se optimistisk på fremtiden...

30

barne

INGREDIENSER SOM DU TRENGER I TILLEGG TIL DETTE GATEAVIS ARKET

1. En to eller flere aksjoner
2. En krakk eller trekkase
3. Tapetklister, evt. lakk
4. Pensel, klut eller svamp

BØR BESLUTNINGENE I

BØR VI GI VART

FARTSGRENSERESAKER DESENTRALISERES?

VEGVESEN EN

HÅNDSREKNING?

året

FRAMTIDENS

1. Hvor gode er våre biler smuss og forbruk?
2. Hvor sikker er vår bil i tillegg til gjennomfartsruter?
3. Hvor sikker er vår bil i tillegg til gjennomfartsruter?
4. Hvor sikker er vår bil i tillegg til gjennomfartsruter?

Forts. fra side 11

og med noen bussjåfører...

Ofta melder noen seg inn i forbundet fordi de vil teste om det virkelig utbetales bøter, med den latterlig lave medlemskontingenten. Men et atskillig større problem er for de fleste at de blir så flaua hvis de blir tatt i en overfylt trikk eller buss og føler seg offentlig uthengt overfor de andre passasjerene. Det gjelder naturligvis ikke i de tilfellene hvor man reiser i gruppesammenheng.

Dessverre blir svartkjørerne ofte behandlet som forbrytere eller lommetyver av kontrollørene, og i deres øyne er man også en "siktet person". I pressen har noen kontrollører foreslått å bli utstyrt med skytevåpen fordi de har en så risikofylt og lidelsesfylt jobb.

Svartkjørerforbundet har hatt den store ære å kunne organisere tre såkalte "svartkjøringsdager" hvor man reiste i større grupper uten billetter eller med ugyldige billetter.

To av disse dagene fikk kontrollfolkene en fridag, og den tredje fikk de ifølge trafikkelskapets instruksjoner ikke lov til å opptre... Sjåførenes reaksjoner er individuelle. Noen er blitt mer fanatiske, og andre synes at svartkjøring kan bety en forbedring av det offentlige transportsystemet.

HVORFOR BETALE?

Direktøren for det kommunale transportselskapet i Amsterdam har i et fortrolig dokument meddelt at omkostningene med kontrollørene skal dekkes av billettsalget. I så fall betaler kundene egentlig bare for at selskapet kan betale kontrollør-lønningene!

Direktøren skriver også at gratis of-

fentlig transport ikke lenger er et spørsmål om penger, men om politisk beslutning.

KOMMUNEN

Kommunen ønsker at passasjerene skal betale for transporten — selv om billettprisen etter hvert bare er en ubetydelig del av de faktiske omkostninger. På den annen side skaffer kommunen millionbeløp til vanvittig dyre prestisje-saker som bare tjener til å forhøye statens potens — bl.a. en ny operabygning og et nytt rådhus.

Først tvang kommunen befolkningen til å flytte til dyre blokkleiligheter i drabantbyene langt utenfor byen, fordi den indre by skulle omdannes til fordel for bankene, kontorbyggene og kjøpesentrene.

Derne ble man straffet en gang til, i form av en forhøyelse av transportprisene som gjør at en må ut med enorme summer om man ønsker å dra på jobb eller på innkjøp med buss eller annen form for offentlig trafikk.

Derfor har Svartkjørerforbundet fått stor folkelig oppslutning. De fleste mener at den offentlige transporten er alt for dyr og alt for dårlig — den bør være gratis, og bedre. ■

Adressen til Svartkjørerforbundet er:

Zwartrijdersbond
Bostbus 2417
Amsterdam,
Holland.

Henk van der Liet

SVARTKJØRING er ikke bare opptrykking og distribusjon av falske billetter. Aksjonsformer som passer bra i Nederland, er f.eks. ikke særlig velegnet i Oslo hvor billettene på forhånd blir datostemplet.

I Milano er billettsystemet ved T-banen selvbetjent. Da nye prisøkninger i fjor skulle tre i kraft, sørget demonstranter for å teipe igjen stemplingsmaskinene ved nedgangssperringene. Billettkontrollørene ble sittende fast innelåst med brus og boller. Passasjerene kunne deretter spasere uforstyrret forbi.

En annen fremgangsmåte som bl.a. er anvendt i London og Vancouver, er bruk av betalingslipper. Titusenvis av slike slipper trykkes opp på forhånd. Som en hovedparole kan det gjerne stå: Åpne en kredittkonto hos Oslo Sporveier. Ved f.eks. prisøkning sørger det for å få disse kontoslippene distribuert. De reisende fyller dem ut med navn og adresse. På buss & trikk betaler man så den gamle prisen eller det man mener man har råd til. Gjenstår noe å betale, så ber man om at dette blir belastet ens personlige konto i Oslo Sporveier. Man kan f.eks. anmode om at kontoutdrag og avregning finner sted ved hvert månedsskifte.

Dette høres tungvint ut, men i denne sammenheng er det en fordel. Når flere personer benytter slike konto-slipper midt i rush-tiden, så er det vanskelig for konduktører å krangle, nekte å motta betaling osv. Middags-sultne slitere som venter i lange køer for å komme med, legger ytterligere et solid grunnlag for suksess. Men glem ikke: Aksjoner må forberedes og følges opp med skikkelig informasjon og opplysning av hvorfor man gjør hva. Det er jo myndighetenes transportpolitikk som skal rammes, og ikke konduktører, sjåfører eller medpassasjerer.

Og er suksessen først sikret, så vil de månedlige kontooversiktene la vente på seg. I dag går billettinntektene vesentlig til å dekke personalutgiftene. En egen avdeling for passasjer-konti vil være en tvilsom økonomisk operasjon for transportselskapene.

Ulvetidende

Venstresida har fått en ny avis, kanskje. "Ulvetidende" heter et produkt som lages i Bergen, men som har medarbeidere rundt om i hele landet.

Målet er å få til ei månedlig, kanskje 14-daglig, kommentar-avis. Første prøvenummer er ute og det kommer to til i løpet av våren.

Bakgrunnen for avisa er å finne blant en del SVere og uavhengige. I sin introduksjon kommer de ikke med noen nye synspunkter, men de har heller ikke til hensikt å "lede" andre, bygge parti eller lignende. De lover en kritisk holdning til resultatene av frigjøringsbevegelsens kamp.

Redaksjonen er sprikende sammensatt politisk, og andre kan også slippe til med artikler o.l. Dessuten har de ikke tenkt å være døds-seriøse i stilen (som navnet antyder), men lage ei avis som kan leses av mange.

Stoffutvalget viser at det ikke er ei linje som rår grunnen i avisa, men en artikkel må få en til å spørre om redaksjonen har felles syn på den. Over to sider er det slått stort opp "Mellomlag i alle land, foren dere!", og dynget på med illustrasjoner. Man får inntrykk av at her er noe nytt og spennende. Det slår en at forfatteren må ha hatt et mer beskjedent siktemål. Artikkelen har et godt skrevet petit-preg, men argumenter ikke for hvordan/hvorfor arbeiderklassen skal erstattes av mellomlag. Forfatteren synes å være overrasket over kapitalismens tekniske framgang, hvor mikroprosesser fører til stadig mer omfattende automatisering. Det kan ikke sies å være noen fruktbar problemstilling. Artikkelen er klassefiksert selv om det nå er mellomlag som "re-

presenterer framtida". Hvilken framtid? Det må være mellomlagas overtakelse av kapitalismen. Det er ikke noe perspektiv utover kapitalismen i artikkelen.

Den virkelige nytenkende artikkelen heter "Er SV, AKP, NKP for lønns-slaveriet?" Her er en diskusjon av venstresidas klasse- og klassekamp-begreper. Forfatteren argumenter overbevisende for at klassekampen er nødvendig for kapitalen, og ikke inneholder noen revolusjonær sprengkraft! Arbeiderklassen kan da heller ikke være noen revolusjonær klasse! Tvert imot er det en anti-klasse oppgave å gjennomføre revolusjonen fordi kommunismen skal være klasseløs. Denne artikkelen eller kronikken ligger klart i samme gate som "Til kritikken av pengenes samfunn" i GA 1/79, selv om den tar opp andre problemer. Er en ny bevegelse i ferd med å vokse fram? Forfatteren har også en interessant kommentar til Vietnam/Kampuchea-konflikten.

Det første nr. må mangle debattsider. De må være der fra neste nr. Her vil avisas styrke kunne ligge som organ for en omfattende og udirigert debatt.

Alt i alt et tiltak som ser positivt ut. Avisen kan bli et bra supplement til GA og burde kunne erstatte Folkebladet som mange har etterlyst.

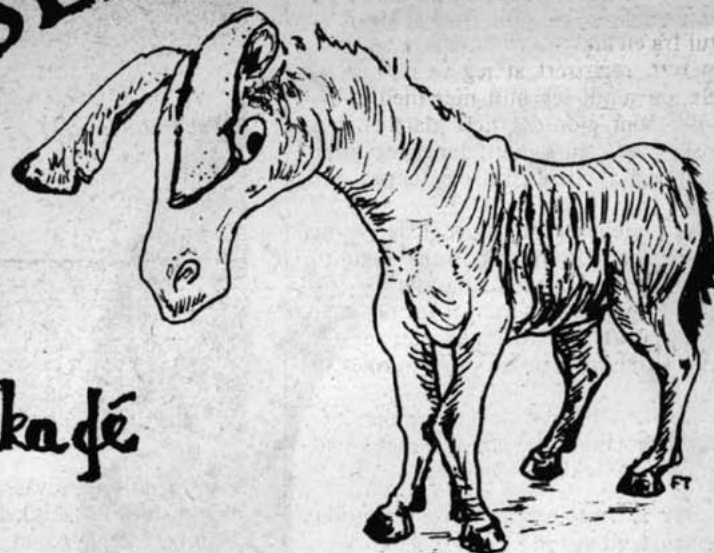
Tiltaket er selvsagt avhengig av at folk kjøper avisa og bidrar med stoff. Du får tak i "Ulvetidende" i bokcafeer, men det greieste er jo å abonnere. Sett inn kr. 15 på postgiro nr. 3 52 59 53. Adressen er: Avisprosjektet, Boks 2756, 5010 Møhlenpris.

De har kontaktadresse i Vestre Holdbergsalmenning 12, dvs. at de deler kontorlokaler med oss i Gateavisas Bergensred. Vi har det beste håp om et godt og fruktbart samarbeid.

Lars Gule

ESELØRET

bokka fe

ER DU LEI AV Å SVIRRE MENINGSLØST OMKRING? ...?

Har vinteren og byråkratiet gjort deg slapp og uinspirert?

Kom hit til oss. Vi kan hjelpe!

Kanskje du vil digge Andy Warhol, punk, rock, erotikk, Gateavisas — hva som helst.

Godt utvalg i brukte bøker, engelske, norske paperbacks.

Massevis av tidsskrifter, plakater, kort, brukte LP-palter, m.m.

Kom innom — det vanker nok kaffe eller te...

ÅPNINGSTIDER:

Mandag—fredag 11.00—17.00
Onsdag—fredag 11.00—19.00
Lørdag: 11.00—15.00

ESELØRET

Waldemar Thranes gt. 71
Kiellands plass, tlf. 11 47 38

VÆRK 5

i salg fra midten av mars! Av innholdet: Purk & røver i Narvikby, Rønvik Vel-aksjonen. Politikk er fan ta meg ikke enkelt, dikt, bokanmeldelser, Saltfjellutbygginga, rapport fra Sør-Amerika, tegneserien Willy Knickersen, Frihetlig Anarkisme, de som frykter livet (om nihilisme), og mye annet.

Nå trykt i proff offset, 40 sider, til kun 10,— kroner.

Send bestilling til
VÆRK-STEDET FORLAG
NØSTGATA 6A
8000 BODØ

NB: Ny abonnementspris, nå kr. 40 for 5 nummer! Betal helst over vår postgirokonto 3 59 16 09

—Vår tid er fattig på virkelig avanserte svindlere. Den store europeiske løgn er død. Våre dagers løgnere er uten sans for det artistiske og nyskapende. De kjenner ingen glede over arbeidet, over kunsten. De lyver som de kryp de er.

Disse uttalelsene vil muligens virke forbausende på de av våre lesere som gjennom massemedia forsøker å holde seg orientert i sin samtid. Ikke desto mindre er de løgne vi til daglig serveres, banale og fantasiløse. Dette hever i hvert fall historiens mest utsøkte løgner: Greven av

Saint-Germain.

I Gateavisas januarnummer skisserte Øyvind Viestad begynnelsen til en Løgnens Litteraturhistorie.

Gjennom den samtalen med Greven av Saint-Germain som vi her gjengir, fører Viestad dette arbeidet videre. Temaene som blir berørt spenner fra ufologi, teosofi og satanisme til Det tredje rikes stormtropper, Himmler og Den Nye Tyske Vitenskap. Det gir nyttige perspektiver: Et samfunn er aldri bedre enn de løgner det presenterer.

Rendezvous på Abelhaugen

Et møte med greven av Saint-Germain

Alt ånder stille og fred. Slottsparkens innbyggere vandrer i små grupper omkring under trærne. Jeg sitter på en benk på Abelhaugen og nyter utsikten. For mine føtter er Oslo i ferd med å falle til ro etter dagen.

Det lyder skritt over hellene. Jeg snur meg og får øye på en eldre, distingvert utseende herre med skulderlangt, grått hår, fippskjegg og velpleid mustasje. En antydning av håndbevegelse i retning av benken jeg sitter på —

—Om De tillater...

—For all del.

Den eldre herren setter seg, stryker seg over mustasjen med en ringpydet hånd og bemerker at det er en vakker aften. Jeg sier meg enig, og innskyter at Kongen har en bra utsikt.

—Kongen? Å ja — denne annengenerasjons dansker — man aksepterte så hurtig i dette fordomsfrie, kameratslige landet. Vi lever i en plebeisk tid...

Personen har, raskt og uten å se på hendene sine, plukket fram et sigarettetu fra en innerlomme, budt meg på en sigarett, registrert at jeg avsto, tatt en selv, og vendt seg mot meg med et uttrykk som gjør det helt klart at han ønsker å få sin sigarett tent. Jeg roter fram en fyrstikkeske og tenner for ham.

—... plebeisk. Fattige gleder, tynt øl, henvist til underklassens lugubre tidsfordriv — kinematografer — og disse sørgelige erstatninger for det som en gang het Tyburn Tree — der var det ikke ketchup man så — jeg minnes så vel...

Mannen humrer lavt og smiler belevensadistisk for seg selv mens han tar et nytt trekk av sigaretten.

Jeg befinner meg på dette tidspunkt i en tilstand av mild forvirring.

—Si meg, er De historiker?

—Vi hadde en gang en liten spøk som het Popish Plot, en rent fiktiv katolsk sammensvergelse som fikk hoder og — hva? Historiker? Langtfra. Jeg taler av erfaring.

—Men det er ikke mulig. Galgen i Tyburn er revet for hundrevis av år siden. Og Katolikkssammensvergelsen...

—Man lever ikke så lenge, mener De? En person gjør det. En eneste. De forbauser meg. Etter Deres valg av lektyre...

Han kaster et blikk ned på Colin Wilson: The Occult, som ligger ved siden av meg på benken.

—De mener ikke at De er...

—Jo.

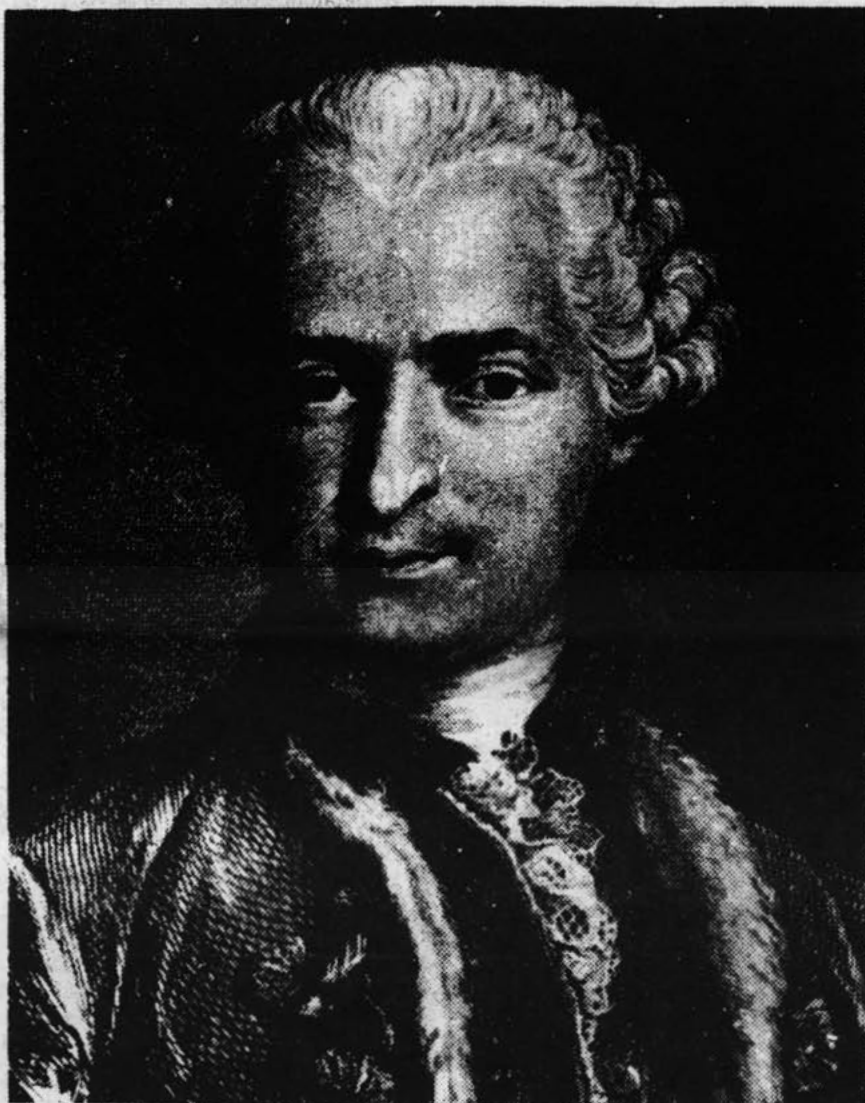
—Saint-Germain?

—Nettopp.

Det blir et langt, stille sekund. Greven av Saint-Germain skotter oppover mot slottet.

—Denne parvenu blir etter hva jeg har hørt av sine undersåtter kjærlig benevnt Laffen. Hvor passende...

Greven har øyensynlig lagt sin elsk på vår folkekjære konge. Han sukker og speider nedover mot Stortinget.

—Forflatning, nivåsenkning — ingen kan prestere en skikkelig løgn lenger. Et sikkert tegn på at dekadensen er satt inn. Et regimes kvalitet kan måles direkte ut fra dets løgner. Bare etterligninger, plagiat, ingen glede over arbeidet, over kunsten — det er dette som har drept den store europeiske løgn.

Jeg begynner å miste tråden.

—Men, herr Greve — folk lyver da fortsatt...?

Saint-Germain ser brydd på meg.

—Jo, på sett og vis — de lyver som de kryp de er, selvsagt. Men de gjør det uten sans for det artistiske og det nyskapende, uten å øyne de enorme muligheter som ligger foran dem. Ta bare den mer forsoffent-romantiske åndelige løgn. Man kan henge på seg et hvitt skjegg og true almuen med dommedag og helvete — det fungerer fremdeles! — man kan falle i trance og si en mengde ubegripelige ting som man ikke en gang behøver å huske etterpå — man kan sågar bite hodet av svarte haner og danse krigsdans, hvis man vil. Alle dører står på vid vegg, og alt er like innbringende, så sant man har den rette gløden. Hvis man ikke har sansen for det teatraliske, kan man simpelthen samle en utsøkt, pengesterk liten krets

omkring seg, sette seg på gulvet og konversere dem om karma og chakraer og monader og sin egen guddommelighet. Så har man straks en menighet.

Greven får noe drømmende i øynene ved ordet "menighet".

—Unnskyld, Deres Nåde, men hva skal De med menighet?

Atter ser greven brydd på meg. Han tar et siste trekk av sigaretten, stumper den og knipser den elegant over skulderen.

—Det trodde jeg De hadde forstått. Selv om vår tid er fattig på virkelig avanserte svindlere, finnes det likevel femti bløffmakere for hver rik dåre.

Det er denne demokratiske forflatning ... nuvel. De fleste av oss må altså satse på større ansamlinger av relativt fattige dårer. Og ingenting, unge mann, *ingen-ting* — er som en menighet når det gjelder faste inntekter. Hvem tror De Aleister Crowley fikk den jevne tilførsel av heroin fra som var hans alderdoms trøst og støtte? Hvem satte ham i stand til å røke fete havanesere og drikke god vin midt under siste krig, i London? Menigheten, unge mann, den evig trofaste menigheten. Den eneste grunn til at han ble i London og ikke dro til de amerikanske stater, var at

omsetningsnettet for heroin på den tid var for dårlig utbygd til å sikre ham det daglige skudd før frokost.

Ved siden av meg på benken, i den forsvinnende sols glød, sitter en gammel mann, hensunket i sine drømmer.

—Herr greve — mener De at man simpelthen dikter opp en religion?

Saint-Germain drar litt på det.

—Ideelt sett burde man vel det. Men det er såmenn ikke lett... og dessuten er det tradisjon at man søker inspirasjon i tidligere tiders bondefangere, ofte også i fakta. De virkelig viritouse svindlere kjentes på sin suverene blanding av sannhet, gammel bløff og nye tilføyelser. Det var alltid et anstrøk av lystløgn over faget i gamle dager — av l'art pour l'art. Jeg tror vi fikk vårt første alvorlige tilbakeslag med Helena Blavatsky.

—Hun med teosofien?

—Nettopp. Theosophical Society var hennes historiske sjanse — en splittet sekt, en av de mest vellykte kvasireligiøse selskaper siden frimurerne. En sekt trenger en bibel, menigheten sikrer markedet — og man kan leve på royalties resten av livet. I hvert fall hvis man hører til de dødelige...

En svart folkevogn sneget seg oppover bakken mot slottet. De omkringvandrende unge menneskene er plutselig ingensteds å se.

—Men, sier Greven av Saint-Germain og tar en kunstpause for å tenne en sigarett.

—Hun sviktet.

Jeg får anledning til å se nøyere på sigarettetuiet hans, en flat forsiret sak som ser ut som om den kan ha tilhørt Louis XIV.

—Hun kunne ha skrevet noe friskt

Ypperstepresten Aleister Crowley — ingenting er som en menighet når det gjelder faste inntekter.

og originalt. Men så ble det bare femten hundre sider sammenrørt hinduisme, buddhisme, taoisme, rasehat, og kabbalisme, krydret med Atlantis og Pythagoras og alskens obskure spiritister. Hennes eneste originale bidrag var et komplisert system av rot-raser, sub-raser og gren-raser, tre hundre og ni og nitti i alt. Hun påstod at marijuana bare var sunt for nervene, men jeg tror det gikk ut over konsentrasjonsevnen hennes.

Ut fra den svarte folkevogna stiger det to uniformerte menn. De spaserer opp trappa til Abelhaugen, og passerer oss med ugleøyne og hendene på ryggen. Greven hilser automatisk på den ene med et avmålt blikk.

Disse gendarmene, mumler han da de er passert, — de vet ikke lenger hva høflighet er. Nuvel. Tragedien i Blavatskys suksess — for makkverket ble faktisk en salgssuksess — var at den så altfor tydelig demonstrerte at en boks popularitet i visse kretser er totalt uavhengig av dens innhold. Og dernest at det ikke er mulig å bli dementert så grundig at boksaltet synker nevneverdig av den grunn. Man kan reduseres til en bedragersk tryllekunstner i verdens og avisenes øyne, — den eneste konsekvens er at man kan ta seg litt bedre betalt for sine intervjuer i samme aviser. Slik er det. Vet De, i gamle dager risikerte man faktisk noe ved å bløffe seg frem i verden. Min gamle venn Lars Wiwallius, som en tid dro Europa rundt med pass som lød på Erik Gyllenstierna, og som sågar presterte å gifte seg under falskt navn, trass i at navnets virkelige eier bare var en tur i utlandet — han endte i en kald og ubekvem celle uten oppvarming, vinduer eller annen luksus. Ja, det var den gang... Ta bare denne hotelleieren.

— von Daniken, herr Greve?

— Akkurat. Han er avslørt grundigere enn de fleste. Vet De hva han har gjort? Han har gitt ut de samlede avsløringer på sitt eget forlag. Det finnes ingen finesse i faget lenger. Ingen kreative løgner. Bare annenrangs etterplaprer.

Jeg fant tiden inne til å protestere mot denne vanærende omtale av min samtid.

—Vår tids løgn må tilpasse seg tiden, herr Greve! Ingen tror eller tviler med særlig glød lenger. Dette, sammen med den demokratisering De nevner, har forandret løgnens image. Sant nok har den forsoffent-åndelige bløff gått alvorlig tilbake. Men til gjengjeld har den kvasivitenskapelige bløff oppnådd en selvstendighet og et raffinement jeg tror De er ute av stand til å verdsette. De kan ikke vente at bløffmakere skal snakke bare om astrallegemer chakraer i en tid der populærvitenskapen frårser i fotonmotorer og hyperrom og rom-tids-kontinuer! Det er ingen som er særlig religiøs lenger, herr Greve. Vi kjører med det vi har. Og det er vitenskapen.

Greven slår trett ut med hånden.

—De behøver ikke belære meg om løgnens historie, unge mann. Jeg var

med. Det stemmer at det har foregått en forskyvning mot det kvasivitenskapelige. Jeg kan faktisk fortelle Dem når omleggingen fant sted. Men la meg fortelle Dem historien i sammenheng.

Greven stryker seg over mustasjene med en ringbesatt hånd og stirrer et øyeblikk opp i luften som for å speide etter sine lykkelige gamle minner.

—De forstår sikkert, begynner han, —at da romantikken la seg ble det magre tider i bransjen. Menighetene skrumpet inn til ulønnsomme småseker. Jeg tenkte en stund på å slå meg på satanismen, men Crowley tok hjem alt i den disiplinen, og så kom jo første verdenskrig, og folk fikk nok av djevlskap for en stund. Jeg gjorde som jeg pleier i skeptiske tider, jeg fant meg et bierhverv og ventet på min time. There's a sucker born every minute, vet De...

Greven humrer stille.

—Og min time kom. Jeg hadde pushet et par "vitenskapelige" studier om angelsakernes nedarvede overlegenhet vis-a-vis germanerne. Sânt er godt stoff i etterkrigstider. Så oppdaget jeg for alvor det tyske marked. Og det var frodig, kan jeg fortelle Dem...

—Hvilket marked?

—De ser, krig pleier å virke i to retninger. For det første gjør den vinnerne sjåvinistiske så man kan få godt betalt for å fortelle dem at de er jordens salt. Dessuten gjør den taperne åndelig interesserte. Jødene er meg bekjent den kulturelle gruppe som har hatt de åndeligste interessene. Det var først da de begynte å vinne at de ble sjåvinistiske.

Nuvel. Tyskerne hadde tapt krigen, og interesserte seg folgelig kolossalt for åndelige spekulasjoner, spesielt med nasjonalt eller rasistisk tilsnitt. Jeg meldte meg som underleverandør og kunne snart legge mitt bierhverv på hyllen igjen.

Tyskland var en boblende suppe av opprør — selvsagt ikke mot staten og tradisjonene, men mot praktisk talt alt annet. Mot logikken, mekaniseringen, kapitalismen, sosialismen, rentevæsenet, marxismen, likhetstrangen, jødene, massevaksiner, frimurerne, kristendommen, pornografien, relativitetsteorien, den konfigurative kunst — alt sammen hadde skylden for at Tyskland tapte krigen. Og midt i opprøret sto et lite forbund som het Herman-Wirth-Gesellschaft, og som hovedsaklig var opptatt med den tyske bonde og den tyske religion i svunne tider.

Men så kom Himmler og overtok, pent og forsiktig, foreningen skiftet navn til Ahnenerbe og ble en hjørnestein i Den Nye Tyske Vitenskap.

Vi var mange som fikk oss et levebrød av Ahnenerbe, og etterhvert ble vi så nyttige at Himmler innlemmet oss i SS. Selvsagt på den underforståtte betingelse at vi holdt oss til det propagandamessig nyttige.

Det var noe friskt og originalt over germanerne, trass i at de på sin tid var verdens mest uoriginale åndsretning. Jeg-vet ikke om De kjenner ordspråket

Etter nederlaget i 1. verdenskrig økte den tyske interessen for åndelige spekulasjoner.

"Historien om nazismen er historien om den tyske folkesuppe"? Nuvel. Vi i Ahnenerbe hadde våre forbilder—Gobineau, Haushofer, Fichte for de rasistisk interesserte, Sions Vises Protokoller for vulgær-rasistene, Nietzsche for fører-romantikerne... Men vi talte også virkelig nyskapende svindlere i våre rekker! Jeg minnes bevegde aftener på Burgerbräukeller over en seidel — vi kunne være mange om bordet den gang — Lanz von Liebenfels, den gamle cisterciensermunk som byttet ut Gud med Det Store Elektrobiologiske Kravtverk, noe som virkelig smakte av fugl den gangen — Reichstein med sin Praktiske Lærebok i Ariosofisk Kabbalistikk — vi hadde en egen schwung over våre fremmedord. — Bender med sin Hohlweltlehre — gamle hvitskjeggete Hanns Hörbiger med sin Welteislehre — og for noen talere! Gorsleben, Marby, Lomer, Schäfer, Kiss, Issberner Haldane, Wehrmann...

—Welteislehre? Hohlweltlehre?

—To meget vellykte teorier. Hohlweltlehre ble grunnlagt av en profet som het Cyrus Reed Tedd, også kjent som profeten Koresh. Det inngikk i hans budskap at jorden var hul og vi bodde på innsiden, samt at han selv ikke skulle råtne når han døde. Profeten måtte tvangsbehandles av helsemyndighetene etter en stund, mens de like bedrevde, men mere åndelige levninger etter Tedd ble drøvtygd av en viss Bender, som tilfeldigvis kom over noen eksemplarer av Teeds tidsskrift, The Sword of Fire, mens han satt i engelsk krigsfangenskap. Han reiste hjem og grunnla en ny tysk vitenskap, i skarp konkurranse med Hanns Hörbiger, som hevdet at universet var en evig kamp mellom is og ild. Universet oppstod ved at en kjempestjerne kolliderte med et isfjell og senere eksploderte av damptrykket. Bitene ble til universet.

Melkeveien er en isring. De fotografier som viser at Melkeveien er en stjernetåke er forfalskninger foretatt av jo-

der, kommunister etc. Det ble Hörbiger som vant den åndelige strid. Hohlweltlehre-tilhengerne fikk sendt folk til Rugen for å fotografere den allierte flåten ved å rette kameraet oppover i 45 graders vinkel. Hvis De tar bryet med å vrenge en globus, vil De straks se logikken i dette. Da eksperimentet mislyktes, anså Welteislehre-tilhengerne sin teori som bevist og Bender som avslørt som unazistisk og ukorrekt.

Man kastet folgelig det ikke-ariske tenkende krappyl i konsentrasjonsleir, der han i sin tid kreperte.

Greven plirer drømmende frem for seg.

—Er det ikke som en poetisk rettferdighet i dette? Bender, som hadde kokt suppe på Teed, som igjen bygde på Symnes, og deretter kalt resultatet for Ny Tysk Vitenskap, blir selv gasset og resirkulert som såpe og stearinlys. Der går en Nemesis gjennom livet...

Den gamle får igjen det vemodige uttrykket han hadde da han snakket om the Tyburn Tree.

—Vi i Ahnenerbe var blant de desidert siste som kapitulerte. Til det siste arbeidet man med innsamling av jødiske skjeletter — et ledd i raseforskningen — og i Dachau ble det drevet systematisk forskning i den menneskelige motstandskraft mot frost og undertrykk, i sammenheng med Ahnenerbeprosjekter. Utviklingen fra nasjonalsinnede bondefortellinger til disseksjon av bevisstløse polakker tok mindre enn ti år.

Og denne omleggingen var ikke tilfeldig. Den avspeilet en omlegging i hele den nazistiske propaganda, bort fra det åndelige, fra SA-romantikk, ordensborger og Horst Wessel til nøkternhet, respektabilitet — vitenskap. Det var sikkert klokt, rent propagandamessig, men det gjorde jobben mye kjedeligere.

Åndelig svindel var forlent med en viss pionerånd, en originalitet som en

Et plukk fra teosofiens anegalleri: Helena Blavatsky, Annie Besant, Krishna Murti, Rudolf Steiner.

gang gjorde den europeiske løgn virkelig STOR. Vitenskapelig bløff blir ofte ikke annet enn kataloger, oppkok, plagiat. Det skulle være fornuft i det hele. Og denne sørgelige formen for svindel er det som har preget hele etterkrigstiden. Jeg er redd vi aldri kommer over det. Jeg skal si det som det er: Jeg tenker på å nedlegge mitt kall. Legge opp, som det heter.

Mens Saint-Germain har talt, har jeg endelig begynt å forstå hvor stor den ulykken er som har rammet Greven og hans kolleger. Jeg ser at den har konsekvenser som vil ramme oss alle. Med gru ser jeg for meg en verden uten avanserte svindlere. Vi kommer til å gjespe oss gjennom de siste rapportene om mirakuløse krefthelbredelser på grunnlag av radioaktivt rumpetrollspytt og farget lys, vi skal fordrive tiden med stereotype sammensvergelsesteorier av typen "Carlos-komplekset" og stadig tynnere buljong på Kennedy-mordet, møysommelig oppstablede sensasjoner omkring mulighetene for intelligent liv på baksiden av hestehodetåken, triste oppramsinger av hva andre har ment om pyramidene – alt sammen med den feige, kvasiskeptiske kommentaren på slutten: "Ikke at vi tror på dette, men..."

Vi skal minste vår sans for den rene sannhet, som er baksiden av vår glede over en god løgn. Halvlognen, Bild-Zeitung og VG skal rå grunnene alene...

—Nei, herr Greve! De kan ikke gjøre dette mot oss. Vi trenger Dem!

Han ser gammel og trett bort på meg.

—For eller senere må vel tidene bedre seg. En gang i neste århundre, kanskje...

—Men tiden er moden, herr Greve! Skeptisismen er på retur. Nostalgi og romantikk blomstrer på ny. De må bare tilpasse Dem en smule til de endrede forhold.

Han ser skeptisk på meg. Så ser han bort og sier ingenting.

—Tror De ikke at man for eksempel kunne lage en ny versjon av Sions Visers Protokoller? Forrige gang byttet antisemittene ut ordet "Napoleon" med "jødene". Hva med "pakistannerne"?

Han rynker pannen. Så rister han på hodet.

—Nei, den er for gammel. Selv en god løgn har sin tilmålte levetid. Men De er inne på noe. De har bare ikke forstått det grunnleggende prinsippet for det som kalles den Almenne sammensvergelsesteori.

Det er tredelt. For det første må man finne en upopulær gruppe som er så liten at gjennomsnittsdåren ikke kjenner noen innenfor gruppen eller har nevneverdig kjennskap til den, men samtidig så stor at den ikke virker ubetydelig. For det andre må man overbevise gjennomsnittsdåren om at denne gruppen utgjør en virkelig trusel mot gjennomsnittsdåren. For det tredje må man overbevise gjennomsnittsdåren om at man selv har en løsning på problemet. Den klassiske utformingen av sammensvergelsesteorien er jødehatet.

I dag er det nesten umulig å utforme en virkelig effektiv sammensvergelsesteori. De lyder alle litt for rasistisk. Dessuten er almuen blitt litt skeptisk til autoritære løsninger. Dessverre.

—De overser flere ting, herr Greve! Utgruppen behøver vel ikke nødvendigvis være rasemessig. Det finnes atskillig UFO-litteratur som kjører på det mønsteret De nevner, men bruker Truselen Fra Rommet i stedet for jøder. Når den Almenne Sammensvergelsesteori overlevde en slik omvandling, hvorfor skulle den ikke på nytt kunne skifte skikkelse?

Greven grubler på nytt.

—Rent teoretisk, sier han til slutt, —rent teoretisk er det ingenting i veien for å betrakte Truselen Fra Rommet

Skal vi miste vår sans for den rene sannhet?

som et særtilfelle av den Almenne Sammensvergelsesteori. Men jeg har følelsen av at den europeiske løgn har gått inn i et nytt stadium.

—Nei, herr Greve! Alt er som før.

—Nuvel, la oss anta det. Da skulle det være mulig å konstruere en ny teori av samme format som Truselen Fra Verdensrommet. Hvis vi kjørte med det gamle og relativt sikre fremmedhatet — la oss si russere og kommunister som utgruppe foreløpig. Pluss noe tidsmessig — hva med narkotikasmuglere?

—Utmerket, herr Greve.

—Bare denne kombinasjonen, tilsatt et par av hypotesene som ligger igjen etter McCarthy, skulle utgjøre en tilstrekkelig trusel. Eventuelt spritet opp med litt UFO-teori.

—De ukjente objekter som russiske spionfartøyer?

—Nettopp. Eller smuglerfartøyer for den del.

—Hva med tredje del av opplegget — å overbevise den norske gjennomsnittsdåren om at man har noe å sette opp mot utgruppen?

—Der kunne vi kanskje dra inn noe moral. Tror De Anita Bryant er for oppgående?

—Avgjort, herr Greve.

—Tallerkenfiendtlig, anti-homoseksuell sammensvergelsesteori. Koordineringen av elementene er egentlig ikke noe problem... vi kunne mane til årvåkenhet mot utslag av snikende russisk påvirkning via homoseksuelle og flygende tallerkner. Fins det noe tallerkenaktig i ungdomskulturen?

—Tja... Jefferson Airplane har en låt som heter "Have you seen the Saucers"?

—Utmerket. Da er sammensvergelsesteorien komplett. Men det trengs mer kjøtt på skjelettet. Hva med den imbesile del av målgruppen?

—Man kan da ikke ta sikte på imbesile?

—Selvfølgelig skal man ta sikte på imbesile. Blavatsky pleier å holde lenge. Hun har dessuten noe om skapere som kommer utenfra. Hvis man gjør henne litt mindre åndelig... og dessuten selvsagt litt Nostradamus, kabbalisme, alkymi, naturmedisin, astrologi, østlig religion, noen udefinerte fremmedord. Så får man straks et helt annet albuerom når man skriver. Ingen kan påstå at man lyver når de ikke helt skjønner hva man mener. Tja... det skulle ikke undre meg om det kunne gå ennu en gang.

—Ja, herr Greve! Jeg tror De har en stor tid foran Dem. Som guru. Vet De hvem De minner meg om? Aleister Crowley.

—Virkelig? Det må jeg si...

Han ser seg om og nikker for seg selv. Så reiser han seg fra benken.

—Men, tiden flyr... De skal ha takk for Deres oppmuntrende ord. Og om De unnskylder... jeg kunne kanskje få igjen mitt sigaretttui? Det ligger i Deres jakkelomme.

Jeg kjenner etter. Jo, der er det. Jeg tar det opp og ser på det. Det er av en eller annen grunn hengslset på begge sider. Greven ser min forundring.

—De ser, hvis De gjør slik... — han demonstrerer — så får De frem et enkelt lag sigaretter. Og hvis De holder det denne veien...

Han demonstrerer igjen. Et rom åpner seg, inneholdende klumper av en brun masse samt noen papirbiter.

—Som sagt, jeg måtte finne meg et bierhverv, og dette virket nokså nærliggende.

—Men hva i all verden gjør det i min jakkelomme.

—Jeg slapp det ned dit da gendarmene passerte. De ser, jeg avskyr fengsler. De skulle vel ikke være interessert i en rev?

—Ikke i kveld, herr Greve.

—Da ønsker jeg Dem en god aften.

Han begynner å gå mot trappen ned til Karl Johan, men så snur han seg.

—Mente De virkelig at De kunne tenke Dem meg som ... guru?

—Uten tvil, herr Greve. Lykke til.

Greven løfter hånden til en hilsen. Så forsvinner han med spenstige skritt med trappen. ■

Oyvind Viestad

Rettelser til artikkelen "Løgnens Litteraturhistorie" i Gateavisa nr. 1/79:

1. I artikkelen sto det at Madame Blavatsky ikke var rasist. Det har vist seg å være feil. Hun mente bl.a. at lavstående negraser — så som buskmenn — var kryssninger av mennesker og aper. Det samme mente forøvrig profeten til syvendedags-adventistene, Ellen White. Påstanden er sensurert i nyere utgaver av bøkene hennes.
2. Det Okkulte Byrå ser ut til å være et oppnavn på det som i virkeligheten het Ahnenerbe, en underavdeling av SS.
3. Han(n)s Hörbiger er egentlig to mennesker, junior og senior. Opplysninger om Hörbiger blir derfor gjerne litt kaotiske. Men Hanns er faren til Hans, hvis dere skjønner.
4. Opplysningen om at Pauwels/Bergier var rasister & smånazister viser seg å være rent sludder. Bergier er forsynt med jøde. Boken anbefales som kildekrift, særlig på området "åndelig" nazisme.

Litteraturliste for viderekomne

A. Kater: Das Ahnenerbe... Doktoravhandling om Ahnenerbes utvikling. Seig, men uhyre pålitelig. Eksperimentalmedisin fra Dachau, dødsstrålekspesimenter, konflikten mellom bondesjåvinister og krigersjåvinister etc. Finnes på Universitetsbiblioteket.

Temple: The Sirius Mystery. Futura Books, 1976. Forsøk på å bevise at vi en gang har hatt besøk fra Sirius. Fra omslaget: "I should like to congratulate you for this masterpiece. — Erich von Däniken."

Van der Veer/Moerman: Hidden Worlds. Corgi Books, 1974. Nokså skeptisk og driter ut Däniken ganske grundig. Ellers det gamle: Atlantis, pyramidene, kjempene i urtiden... Nuvel.

PLEASE. Jeg er fortsatt interessert i stoff om dette emnet.

Ring (02) 79 43 02.

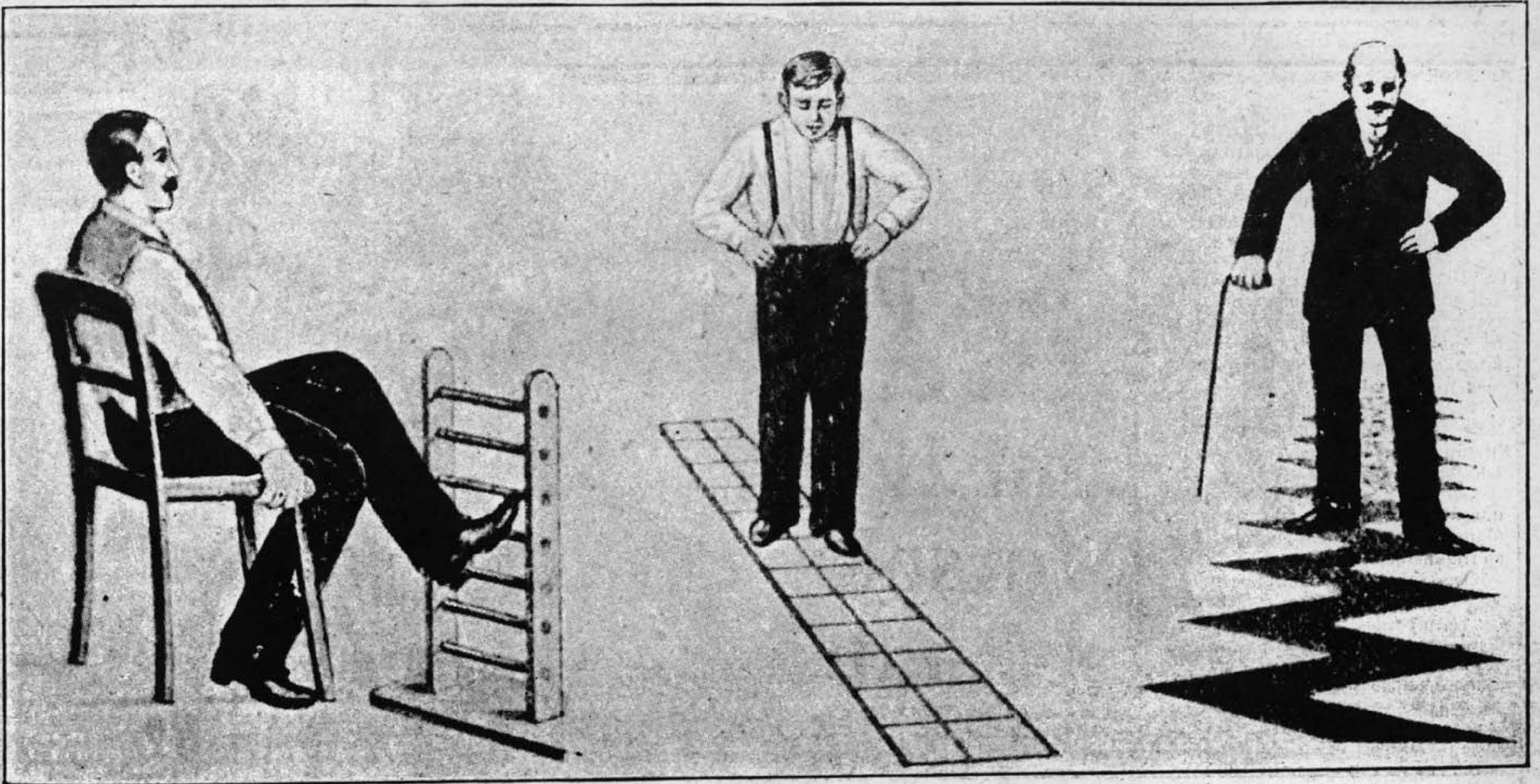

Fig. 254. Øvelser ved rygmarvstæring (tabes dorsalis).

Man kan hertil benytte gulvtegninger eller linoleumsstriper.

Rapport fra et mislykket forsøk på å begrave anarkismen

Av Britt Arenander

Uten noe som helst mandat, altså på god anarkistisk måte, bestemte vi oss for å begrave anarkismen. Vi, det var Ørjan Askhult, J.P. Ølynd, Jan Hamhargren, Christian Bodros, Hans Blomquist og jeg. Vi hadde sikkert ulike motiver for å skride til begravelsen, og noen av oss var ivrigere etter å få liket under jorda enn andre. Her skal jeg bare komme med mine egne funderinger omkring begravelsen, som ikke riktig ble som jeg hadde tenkt meg.

Hva betyr isme? Det rådet forskjellige meninger om dette i Frihetliga Salongen den 10. november:

1) Isme kan bety "bevegelse", og noen hevdet at anarkismen er bevegelsen for samfunnet uten herskere.

2) Isme kan også betegne et fenomen, forekomsten av en viss aktivitet. Journalisme blir da omtrent ensbetydende med "avisvirksomhet".

3) Videre kan isme bety lære, doktrine. Liberalisme: Læren om næringsfriheten.

Når det gjelder politiske ideologier må man nok tolke ismen som bare "lære, doktrine". Og ettersom jeg aldri har vært særlig for lærer og trosretninger, gikk jeg til anarkismens begravelse nettopp for å få den i jorda som doktrine, hogge ismen av anark!

Men det viste seg å være vanskeligere enn jeg hadde tenkt meg. Det merkelige var at uansett hvor mange begravelsesritualer som ble holdt, virket det som om liket var i god form og plutselig spratt opp av kisten sin og blandet seg i diskusjonen.

Christian forsøkte å dytte ned det spenstige liket med å si at "om man er anarkist kan man ikke kalle seg for det". Men liket tilegnet seg dette paradokset entusiastisk! Og når vi til slutt brøt opp var det som om liket rolig forlot kisten sin og fulgte med oss hjem. Slik gikk det med den begravelsen!

ANARKISMEN – EN SJELELIG TILSTAND

I flere dager gikk jeg og grunnet over fenomenet med det levende liket. Jeg har jo allerede tidligere sagt adjø til ideologier, hvorfor gikk det ikke med den anarkistiske? Langsomt steg en tanke opp til overflaten: Kanskje var det ikke mulig å avskaffe anarkismen,

fordi den mer enn en ideologi er en del av meg selv? Anarkismen er også en sjelelig tilstand! (Nå lo det respektløse liket ironisk over den høytidelige formuleringen.)

Det er sikkert ingen tilfeldighet at Petit Larousse-leksikonet, som jeg pleier å stole på når det gjelder definisjoner av ord, betegner liberalismen som "doktrine om den frie næringsvirksomhet", men anarkismen som "synspunkt eller teori som anarkister har"! (Legg merke til at innholdet i synspunktet eller teorien ser ut til å ha forsvunnet i en fall-luke. Når det gjelder liberalismen står det tydelig at det dreier seg om det frie næringsliv. Men når det gjelder anarkismen står det ikke å synspunktet eller teorien dreier seg om den kategoriske avvisningen av staten!)

Men bortsett fra dette står det altså ikke at anarkismen er en lære.

Det heter anarkisme av gammel språklig slendian, eller av mangel på språklig betegnelse på dette særegne fenomenet. Anarkismen er bare delvis en lære – den er noen løselige teorier, og dessuten er den samtidig et ønske, en følelse, en livsinnstilling.

Som teori er anarkismen et tanke-system mer av spekulativ enn dogmatisk type, og den behøver ikke nødvendigvis kunne brukes i en rekke praktiske sammenhenger for å ha gyldighet.

ANARKISMENS UUTNYTTET MULIGHETER

Likevel finnes det doktrinære anarkister, trø meg, jeg har støtt på flere av dem. Hvordan skal man forklare det?

Jeg tror man må gjøre det ved å vise til den følelsesmessige delen som alltid inngår i anarkismen og til den teoretiske delen, som jo ikke er helt enhetlig.

Det finnes mange anarkister med halv-skjulte autoritære og dogmatiske trekk, og det finnes flere varianter av den anarkistiske teorien. Altså er det, som i alle politiske sammenhenger, duket for konflikter, hat, sekterisme. Men egentlig har anarkismen store og utnyttede muligheter for å utvikle sitt udoktrinære potensiale, unikt innen den politiske ideverden. Den kan utvikles organisk og fritt, i motsetning til de andre, forstenede, dogmatiske ideologiene.

Jeg kapitulerte: Anarkismen lever, en – null til den. Men jeg er på den andre side fri til å behandle den som jeg vil – det tåler den! Derfor tenker jeg nå å sage vekk noen deler av den som jeg ikke lenger kan akseptere – det vokser sikkert ut nye friske deler.

PROBLEMET MED REVOLUSJONEN

For det første godtar jeg ikke den anarkistiske oppfatningen av revolusjonen. Jeg tror det fins minst fire slags revolusjoner:

1) Den tvangsforløste, som er blitt katastrofer, av typen den russiske.

2) Den mislykte, tragiske, aborterte, de som er blitt massakrer på mennesker og deres drømmer – av typen den spanske.

3) Den borgerlige, som vokste fram uten foregående ideer om sin historiske funksjon, type den franske.

4) Dessuten finnes det en fjerde sort, en fundamental revolusjon, den som tar lang tid og er et mer omfattende historisk fenomen. For eksempel den vestlige renessansen, som brøt med et helt verdensbilde.

Hvor hører den anarkistiske revolusjon hjemme blant disse fire kategorier? Jeg tror man gjenfinner den i kryssningen mellom katastrofe- og tragedievariantene. Visst propaganderer anarkister alltid for en spontan, ikke tvangsforløst revolusjon. Men de tror ikke desto mindre at den kommer til å inntreffe, at det er nødvendig at den inntreffer. Og i det ligger frøene til katastrofen. Men jeg hverken tror eller ønsker at revolusjonen skal komme. Kommer det i samfunnet til å inntreffe avgjørende forandringer som leder til større frihet, så er det en velsignelse. Men å sitte og planlegge Revolusjonen i forveien byr meg imot.

HVA ER MAKTT?

For det andre aksepterer jeg ikke anarkismens forenklete syn på Makten.

Makt er et sammensatt ord, det har minst to betydninger. Det kan bety "dominans" og "kunnskap". (På fransk har man samme ord for "kunnskap" som "makt" – pouvoir.)

Jeg er motstander av makt i den første betydningen, ingen har rett til å herske over, styre, lede og kontrollere

andres liv. Men jeg godtar makt i betydningen kunnskap. Ellers skulle jeg jo gå inn for talentløshet.

Denne oppdelingen (i og for seg ganske grov og summarisk) tror jeg det er nødvendig å gjøre, og dessverre finnes det mange anarkister som ikke gjør det og som avviser all makt. Dette har skjebnesvangre følger.

I min tid som aktiv i Anarkistiska Federationen i Sverige – salig være dens minne – støtte jeg flere ganger på utslag av denne mangel på analyse av maktbegrepet: De medlemmer som var mer energiske enn andre, både teoretisk og praktisk, ble iblant kritisert for å være autoritære og maktsyke. Som om deres kapasitet var en trusel mot de andre og ikke en ressurs for dem!

Om noen på et eller flere områder har større kapasitet enn andre, betyr det jo ikke at de andre er mindreverdige, eller at deres evner må kues for å gi plass til den med mer kunnskap.

Denne vaneforestillingen om at vårt virkefelt er begrenset og at kapasitet er noe som man må holde oppsikt med, legger et slags sosialdemokratisk misunnelsesteppes over en del anarkistiske aktiviteter. I hvert fall var det slik tidligere.

DEN FORFERDELIGE UTOPIEN

For det tredje deler jeg ikke den anarkistiske troen på og streben etter det forferdelige, utopiske klasseløse samfunnet der hver og en får etter behov og evner, og der pengesamfunnet er avskaffet.

For meg er det en urimelig og totalitær utopi. Utopier er forøvrig alltid autoritære: Koplet til en ekte lengting etter et bedre samfunn, finnes i Utopisk sammenheng alltid Planleggeren, Skjematikerne, han som over vold på virkeligheten for at den skal stemme med hans planer...

Hva og hvem skal bestemme behov og evner? Og penger innebærer, tross den nåværende økonomiske jämlikheten, en type frihet. Man kan disponere den summen som blir til overs etter at man har betalt husleie og mat som man vil! Man kan gi bort pengene, kjøpe en IKEA-sofa, reise et el-

ler annet sted, bruke dem til frimerkesamling eller hva faen som helst, men det viktige er at man har en viss handlingsfrihet. Hva som i en eventuell friere framtid kan erstatte pengene har jeg i dag ingen anelse eller oppfatning av. Men denne behov- og evne-tenkingen gir meg kuldegysninger. Over den svever en vond og motsigelsesfull lukt og Adam Smith's "usynlige hånd", kristen idealismene og skremmende maktapparat.

Befrikk for revolusjonssvada, ensidig maktavvisning og utopisk totalitarisme, ser anarkismen straks mer tiltalende ut i mine øyne.

Det det gjelder, er som anarkist å unngå de venstristiske fallgrubene, og å utnytte anarkismens muligheter til en fri tenkning.

Og så må man nok akseptere at den, som Hans Blomqvist har uttrykt det, "er sjarmerende uanvendelig". Uanvendelig som modell, men i høyeste grad anvendbar som inspirasjon, som vind.

Og hvordan kan man begrave en vind? ■

Denne livlige nekrolog er oversatt fra Frihetlig Sosialistisk Tidsskrift nr. 31. Gjengitt uten tillatelse.

Som kompensasjon for dette overgrep mot svenske anarkisters eiendomsrett til egne tanker & ord bringer vi følgende tekstrek-lame

FRIHETLIG SOSIALISTISK TIDSSKRIFT

NR. 29: "Så vill jag leva". Framtider, utopier, drømmer. Debatt om anarkismen.

NR. 30: Syndikalism og federalism. Arbetarkamp i Argentina.

NR. 31: "Makt och rätt". Artikler av Mihailo Ylarkovic, Ragnar Ohlsson og Max Stirner. Kritik av leninismen.

ENKELTNUMMER koster kr. 5,-. Abonnement 20 kr for 6 nr.

Postgiro (svensk) 36 56 40-2.

Frihetlig Sosialistisk Tidsskrift, Kammakargt. 35,

S-111 60 Stockholm, Sverige.

FST selges i Norge av bokcafeen Jaap van Huyssmands Minde. (6 Nkr.) Se annonse side 22.

CLASH I OSLO

Det brygger opp til den grusomste rockeaften i Oslo siden Sex Pistols legendariske konsert i Pingvin Club sommeren 1977. 22. april vil et forventningsfullt publikum kunne ta imot CLASH i Chateau Neuf. Dette er i hvert fall hva impresario Gunnar Eide hevder.

Selvsagt er det med en viss smerte Gateavisa forhåndsomtaler en av Gunnar Eides konserter. Effekten er trolig økt tilstrømning og flere penger i lomma til impresarioen. Men slik er livet under det rådende herredømme. Hver ølflaske, LP, Gateavis eller konsertbillett vi kjøper bringer penger i gale lommer.

Men selvsagt må ens egen livsutfoldelse gå foran slike moralske tanker. Clash må ses og høres. Pøbler med suksess, rebell-rockens tapre musketerer. Clash har laget to LP'er som flommer over av energi, hederlighet, engasjement og opprør. (Se Gateavisa 1/79).

Rapporten fra deres eget Babylon, England, sier at mye taler for å snike seg inn / betale seg inn i Chateau Neuf den 22. april.

Rapport fra et mislykt forsøk på å dra nytte av marxismen

Gateavisa brakte i nr. 1/79 et bilag som besto av en Fantomet-tegneserie og en lengre teoretisk artikkel med overskriften *Penga eller livet* og undertittelen *Til kritikken av pengenes samfunn*. Forfatteren het Stein Johansen.

Vel og bra – redaksjonen var både enige og uenige når det gjaldt innholdet i artikkelen, men samtlige syntes at den var svært interessant og til en forandring både lettlest og tilgjengelig for flere enn den vanlige "eliten" som bare leser teori og stort sett bruker utelukkende "adekvate synonymer" når de skal uttrykke sine meninger om verden.

Vi håpet at folk ville sende debattinnlegg som tok utgangspunkt i Johansens artikkel, og enten modifisere hans forslag eller kritisere det for å komme med andre forslag sjøl.

Vi fikk en del debattinnlegg, men vi ble sørgelig skuffet.

Ett var på 15 sider, og hovedpoenget var at Stein Johansen ikke hadde forstått Marx, men det hadde derimot denne debattanten gjort: "De aller fleste vil se på dette kapitalbegrepet som noe absurd, og jeg skal prøve å begrunne at også Marx ville gjøre det" (uthevingene er mine). Ettersom hele innlegget bar preg av denne tankegangen fant iallfall undertegnede det uinteressant. Det er klart at man bør ha en teori-bakgrunn for å kunne diskutere og komme med teorier – men poenget kan da ikke være å bevise at motparten ikke har forstått Marx, – snarere å bruke teoriene til analyser som folk kan knytte sammen med sitt eget liv, og som man kan få et forhold til og forstå.

Jeg blir i hvert fall ikke noe klokere av å lese over 15 sider at Stein Johansen tar feil...

Det som var gjennomgående i alle innleggene som kom, var at plassen stort sett ble brukt til å bevise at Stein Johansen var helt på jordet. Det ble brakt få konstruktive egne tanker, basert på Marx eller andre filosofer...

Vi fikk også innlegg av typen "Jeg

har forstått alt, andre er bare dumme". Sitat fra et slikt innlegg: "Johansens tilpasningsproblemer er ikke interessante for andre enn ham selv. Men når han på liv og død må forklare sin adferd med politisk imbesillitet, og attpåtil i en variant vi kjenner så godt fra den epidemien som går blant "intellektuelle" mellomlagsradikalere akkurat nå, kan han ikke regne med annet enn å framstå som en klovn selv."

Et tredje innlegg brakte forsvarende noen nye tanker, men av 9 tettekreverne sider var kanskje en halv såpass leselig at man slapp å lese setningene mer enn to ganger for å fatte hva som sto der.

Alle som klarte å lese gjennom artikkelen hevdet at de ikke skjønnte noen ting. Og det er vesentlig at i hvert fall noen innen redaksjonen forstår noe av det vi trykker...

Ellers kom det er par små innlegg, men vi kom fram til at vi måtte trykke alt eller intet, og 90% var det altså enighet om ikke å bruke plass på.

Personlig ønsker jeg en debatt om marxisme, om teorier o.l. i Gateavisa. Men den må være mer konstruktiv – ikke bare gå ut på å kjøre motparten i grøfta fordi ett menneske har lest alle "grundtrissene" til Marx (hans mest uleselige skrifter) mens en annen stakkar bare har lest Kapitalens første bind. Den slags debatter er jeg imot å bruke spalteplass på – den hører ikke hjemme noe annet sted enn i en sandkasse (f.eks. Studentersamfundets) og ellers i alle de allerede dødkjedelige organene hvor man kan onanere sine teorier i fred.

Forøvrig finner jeg det skremmende at så belest mennesker ikke er i stand til å bruke det de har lest, til konstruktiv tankegang overhodet – at de bare kan gulpe det opp.

Dogmatisk marxisme er ikke stort bedre enn all annen teologi. Man er nødt til å sette perspektiv på det Marx skrev, vi lever tross alt ikke for hundre år siden. Sjøl mener jeg (med min uhyre snevre kunnskap på det marxologiske område) at Gammern var en drivendes fornuftig kar, og jeg har hatt vir-

kelig stort utbytte av det lille jeg har lest. Det har hjulpet meg til å se ting, forstå samfunnsmekanismer, analysere problemer og få perspektiver på mye. Det har enkelte ganger vært rene aha-opplevelser. Men jeg kan ikke si at jeg tror på Marx. Jeg kan ikke innse at jeg har stort annet enn meg sjøl å tro på. Marx var nok en glimrende vitenskapsmann, og vi skal forsøke å bruke de resultatene han kom fram til – men ikke bli sittende i århundrer og diskutere hva han egentlig mente. Det kommer aldri noen til å kunne bli enige om, og dessuten – hva så? Det er slett ikke sikkert at jeg vil være enig i den konklusjonen, selv om jeg fremdeles ville like Marx og få mye ut av å lese ham.

Vel. Med den haug av mennesker som har skrevet, og ønsker å skrive, i Gateavisa, er det for jevlig at vi ikke kan oppdrive noen bedre debatt enn de innlegg som har kommet i kjølvannet av Stein Johansens artikkel.

En debatt skal ikke være skittkastning – den skal ikke gå inn for bare å bevise at motparten tar feil (det er simpelthen ikke noe debattinnlegg).

En debatt skal tross alt holdes for å være fruktbar, ikke bare for moro skyld. Selv om jeg skal innrømme at av og til kan det være drigtøy å kverulere for kveruleringens skyld.

Men vi kom da til slutt fram til at å bruke 12-13 sider av avisa til fornøyelse for en tre-fire hobbyteoretikere, og i høyden 1% av leserne, det ville være for drøyt.

Derfor denne artikkelen i stedet. Jeg er klar over at dette kan virke ufy-selig blærete, og svært sensurerende. For at folk som synes at denne avfeingen av debattanter er forferdelig, skal få vurdere det selv, tilbyr Gateavisa folk i Oslo-distriktet å komme oppom å lese innleggene. Bor du utover landet kan vi sende fotostatkopier av alle innleggene, hvis du skriver og ber om det. Kanskje det kunne komme noe ut av det. Hvem veit? ■

Etter fullmakt fra redaksjonen:
Martine

Seksualitet og sjelsliv – den evige motsetning?

Våre mødre sa: *Æsj, fy skam deg.*

Dagens sosialister sier: *Du er tingliggjort.*

Skal det alltid være et enten–eller, ondt–godt, riktig–galt, når det dreier seg om sex?

I så fall vil jeg fortsatt være henvist til pornografi, skriver Carl B. Jonsen i denne artikkelen.

Den er et svar på RBM's debattinnlegg "Pornografi eller frigjøring" i nr. 1/79. Carl B. Jonsens første artikkel stod i GA nr. 8/78 og het "Vi kjører med det vi har".

Gatevisa har i nr. 1/79 tatt inn et akademikerangrep på min pornoartikkel i nr. 8/78 ("Vi kjører med det vi har"), og jeg er temmelig forbanna og ganske trist. Etter at jeg hadde lest det, følte jeg meg riktignok ikke spesielt angrepet, for jeg var jo enig i det meste av det som RBM skrev. Men så la jeg merke til at det jo var det stikk motsatte av det jeg mente. Hvordan kunne det ha seg? Var jeg i ferd med å bli schizofren?

Nei, gudskjelov. Jeg så etter en stund at forklaringen var at RBM egentlig bare serverte banaliteter som alle må være enige i. For eksempel legger han stor vekt på at mennesker ikke bør gjøres til ting, at pornoen bare beskriver deler av menneskene og at kapitalismen prøver å få oss til å konsumere i stedet for å leve. Som alternativ slår RBM sin ideale fordring i bordet: Vi bør leve våre liv som skapende, frie, usplittede *Mennesker* i helhetlig kontakt med andre *Mennesker*.

Det er vel og bra alt sammen. Men det er da ikke på dette planet vi sliter med å få kjærlighetskabalen til å gå opp? Det er et ordtak som heter "det beste er det godes fiende", og RBM's innlegg er et sjeldent godt eksempel på det.

FLOSKEL-PURITANISME

Jeg skrev en artikkel om hvordan den seksuelle fantasi (gjørne hjulpet av porno) er en nøkkel til både å forstå og godta seg selv og sine egne følelser, slik at man etter hvert kan leve et liv i samsvar med sine lidenskaper. Og hva blir jeg møtt med? I Gatevisa av alle organer? Jo, flokler som at det er bedre å gjøre det man har lyst på enn å skrive det, og at det også er bedre å gjøre det man har lyst på enn å snakke om det. Tenk det Hedda! Men hva vil

nå RBM at vi skal gjøre – han som er så opptatt av at vi skal handle? Skal vi slutte å fantasere om sex, slutte å snakke om sex og slutte å skrive om sex? Vil det hjelpe? Ikke det?

Da fortsetter jeg å skrive litt til. Og jeg vil gjerne ta opp dette med tingliggjøring av seksuallivet. Selvfølgelig kan det være et problem, men for de fleste sosialister er dette først og fremst en frase til skalkeskjul for deres egen puritanisme. På samme måte som det er nødvendig for RBM å svare på parolen: Porno er bra, med parolen: Kjærlighet er bra, må de beskytte seg når noen sier de liker fitte. Men som sosialister sier de ikke: *Æsj, fy skam deg!* som sine borgerlige mødre. De sier: Så tingliggjort språkbruk du har.

Men ærlig talt. Når er fitte blitt en ting? Herregud, det er jo et levende vesen. Det er riktig at den intellektuelle tanke er plassert i hjernen, men noe av sjelen er også en del av fitta. I krysningspunktet mellom nytelsens flommende kilder og skapelsens evige hulrom ligger den del av menneskets selvbevissthet som de venstreintellektuelle neglisjerer. Fitte er et kraftsentrum. Å ha lyst på fitte (eller pikk) er et sunnhetstegn. Å insistere på å knytte denne lysten sammen med hele mennesket til enhver tid, er puritanisme. Eller vil RBM også beskyldte meg for tingliggjøring hvis jeg sa jeg likte måten han tenkte på?

SOSIALARBEIDER-SEX

RBM ansukeliggjør videre i sin artikkel også elite-sosialistens forvirring ved å ta på seg sosialarbeiderrollen. Han sier at hans kritikk ikke må oppfattes som moralisering, som om det er noe "galt i dette", det er bare noe "som vi må kjempe imot". Hva er så situasjonen etter dette?

Vi har altså på den ene side den ikke-moraliserende elite, representert ved RBM. På den andre side har vi de som ikke kjemper imot å si at de har lyst på fitte eller pikk når det er det de har. De gjør ifølge eliten ikke noe "galt" ved å si det, men de ser at eliten rynker på nesene. Eliten gir dem generøst nok et trøstens ord på veien: Det er ikke deres skyld at dere er blitt mindreverdige mennesker som foretrekker seksuell omgang med ting. Det er kapitalismens.

Blir det mindre "galt" av det?

RBM's påstander er like ville og ulogiske på andre måter. For eksempel er hans amatørpsykologiske skildring av meg ganske sterk. Men det må den vel være for at RBM skal kunne fastholde sin puritanistiske barnetro. Han sier at jeg er en person hvis seksualitet "bare kan tilfredsstilles av andre ting" (støvsugere, massasjestaver osv.). Med fare for å bli misforstått tillater jeg meg et lite sukk: Hadde det enda vært så greit...

RBM bør lære seg å lese innenat. Jeg skrev om tingene: "Når nyhetsopplevelsen er over, synes jeg liksom ikke spenningen og gleden er den samme lenger." Dette skrev jeg etter å ha gjort det fullstendig klart at "tingene" var surrogater.

BÅDE–OG

Jeg kan leve både med ting og med mennesker. Dette kan tydeligvis ikke RBM akseptere. Og her er vi inne på RBM's fundamentale puritanisme. Han sier konsekvent enten/eller, godt/ondt, riktig/galt, der jeg sier både–og, litt av hvert, best mulig.

For RBM mener at en massasjestav fordriver kjærligheten fra tilværelsen. At lysten på fitte gjør det umulig samtidig å ha respekt for eller elske kvinner. At å skrive om sex ("følelser" i RBM's terminologi) reduserer muligheten for å snakke om det. At å skrive i det hele tatt reduserer muligheten for å leve. At fantasi er en fare for mellom-menneskelig kommunikasjon. Og at onani mens man fantaserer, leder til virkelighetsflukt og forfall. Hvordan dette skjer hopper RBM lett over. Og Gatevisa er selv så neddyngnet i sosialistiske og feministiske klisjeer at redaksjonen ikke klarer å refuserer innlegg som bare er en samling påstander uten hold.

Jeg sa innledningsvis at jeg ble både forbannet og trist. Det var da jeg kom hit i mine tanker at jeg ble trist. Jeg forsto da hvor lenge det er igjen før jeg kan snakke med folk som mener noenlunde det samme som meg om sex. Og så skjønte jeg at jeg vil være henvist til porno. ■

Carl B. Jonsen

TILBUD

I BOKCAFEEN:

Paul Mattick: Krise og arbeidsløshet. Før 18,-, nå 10,-
Finn Hansson: Kapitalakkumulation, arbeiderklasse og sosialpolitikk før 18,-, nå 10,-
Christel Neuss: Imperialismen og det kapitalistiske verdensmarkedet før 35,-, nå 20,-
Dieter Ottem: Kapitalutvikling og kvalifikasjonsutvikling før 38,-, nå 18,-
Kurt A. Nielsen: Kvalifikasjonsstruktur og klassestruktur før 37,-, nå 15,-

Disse bøkene får du kun til disse priser ved å besøke Jaap. Vær rask!

DOØDSANNONSE (til alle som ikke vet det:) DOBBELTGJENGEREN har forlengst gått i graven.

Tidsskriftet "Dobbeltgjengeren" kom ut med sitt siste nummer sommeren 1977, og etter det har ingen av oss som laga det, ofra det en tanke. Men her om dagen kom det et truslbrev fra postkontoret om at vi snart måtte levere inn postboks-nøkkelen. Dessuten fikk vi en svær konvolutt som inneholdt all pisten som hadde hoppa seg opp siden juli 1977. Det var brev og tidsskrifter fra alle kanter av landet, og fra Christiania har vi jevnlig fått tilsendt en informasjonsbulletin. Vi har jo ikke hatt mulighet til å få svart på noe av dette så lenge vi ikke har visst om det.

Så vi må få lov å si tusen hjertelig takk til alle som har sendt oss ett eller annet og ellers til alle som har giddi å lese "Dobbeltgjengeren".

På vegne av redaksjonen:
XXX

GATEAVISAS BERGENSREDAKSJON

Gatevisa i Bergen begynner nå å ta i bruk sine nye lokaler. Ut over våren vil vi ha kontortid og åpent hus to ganger i uka. Nå er det opp til GAs lesere å benytte dette tilbudet. Stikk innom med kommentarer og kritikk, tips, forslag og ikke minst stoff dere måtte ha. Det blir anledning til å komplettere GA-samlingen med gamle numre og an-

net snadder fra Futurum. Dessuten en kopp kaffe eller te.

Vi håper at lokalet kan bli et lite aktivistsenter på våre kontordager. Så nå får dere faen ta se til å stikke innom! Vi gidder ikke sitte der aleine.

Torsdager: Kl. 16–19.

Lørdager: Kl. 12–14.

HUSK: Vestre Holdsborgsalmenning på Nordnes!

GA–Bergensred.

Bli dus med din kropp!

"Åsså dette måtte jeg tåle," uttalte Anar Kvist søndag 18. februar, da han sammen med Gateavisas redaksjon innsiserte de innkomne kroppsdagbøker, samt vedlagte materiale. Folk skreiv dagbøker, svetta og banna. Sendte så dagbøkene, t-skjorter, strømper og ellers hva de nå hadde hatt på seg i løpet av den uka de lot vær' å vaske seg med såpe og spraye seg med deodoranter. Anar oppfordrer folk til å fortsette, men ber om at klesplagg ikke blir lagt ved. "Det er ikke det det dreier seg om," sier Anar. "Dessuten går'e minst ei uke før all deodorering og faenskap er svetta ut a' armhuler, skritt og fotblader. Og det var den lukta folk klaga på."

I forrige kropps-brev snakka vi om lukt. Denne gangen ska' det handle om motluk. Lukt mot hva? Mot lukt, selvfølgelig. Ei hver lukt som på en eller annen måte kan minne oss om at vi har en kropp, må bekjempas med parfymmer — og det er lukt det og. Det blir et spørsmål om hva slags lukt vi er lært opp te å like. Det som lukter dårlig, dekker vi over med det som lukter "godt". Altså motluk. Mot lukt. Eller lukt te helvete!

Parfymering er det vi gjør når vi ska' dekke over no'. Når vi vil at noe ska' virke an'ledes enn sånn det er. Det er viktig. Det er ikke an'ledes. Det bare virker sånn. Når vi sprayer oss med li-

Denne måned:

PARFYMERING OG MOTLUKT

tervis a' deodoranter, parfymmer, barbevann, hudvann og ellers alt som kan få oss te' å tenke på andre ting enn kropp og det som nødvendigvis må tyte ut a' et sånnt apparat, da betyr'e no' mer enn at vi bare dekker over kroppslukta vår.

Åffer sku' vi ikke dekke over kroppslukta, når vi i alt annet vi foretar oss, dekker over så godt vi kan?

Armhula. Nybada. Badesalt. Såpe og så deodorant. Spray, roll on eller stift. Fritt valg.

Skjorta. Nyvaska. Vaskemiddel. Skyllemiddel og te slutt parfymert strykestivelse med antistatmiddel.

Kropp og skjorte. Velvære. Så mjukt. Så reint. "Åsså så godt som det lukter."

En halvliter. En pizza. No'n sigaretter. Dans. Mere øl. "Fy faen å jeg svetter."

Heile natta. Øl. Røyk. Dans. Et røsk. Og så om morran. Stå opp — på med skjorta. "Faen å det lukter. Hælvettes svettelukt!"

Okay. Jeg kan lukte det heilt ut. Det lukter rett og slett for jævlig. Først all parfymeringa når'u vasker kroppen og skjorta di. Så alt det du drekker og eter og røyker. Åsså danser'u. Du svetter som faen og tenker at det gjør vel ikke no'. Ingen merke'e. "Jeg er luktfri!"

Jeg sier: Du er bare nøytralisert, mann. I et par timer. Det er like før'e bryter ut full krig mellom di kropps-

Rånelukt på sprayflaske

I brunstkontrollen har det vært prøvd mange hjelpemidler, bl. a. rånelukt, både naturlig og kunstig, og rånelukter fra båndopptager. Av purkas sanser under en rånes kurtise er luktesansen den viktigste, deretter følger høre- og følesansen.

Ved bruk av rånelukt på sprayflasker kan en få purka til å stå hvis den er i brunst, men det er ikke fullstendig sammenheng med egglosningen. Metoden er likevel brukt, særlig av seminteknikere i Danmark og Nederland. I Danmark blir det opplyst at både inseminører og dyreeiere har nytte av å bruke dette hjelpemiddel. De forsøk som er utført, viser at den tradisjonelle brunstkontroll er sikrest, den alene gir bedre drektighetsresultat enn rånelukt alene.

Risikoen ved bruk av rånelukt, er at en hos enkelte dyr kan utløse stårefleksen i en periode som ligger både før og etter den tid som er passende for inseminering. Rånelukt må derfor evt. bare betraktes som et hjelpemiddel til bruk hos purker som det er vanskelig å utløse stårefleks på. Brukt på en slik måte vil den kunne bli et vesentlig supplement til brunstkontrollen.

lukt og all parfymeringa du har vært så flink med. Jeg veit ikke så mye om kjemi og sånnt, men jeg trur jeg veit åssen vår tids største personlige problem oppstod. Svettelukt...

Vi blei lurt. Sjøl har jeg brukt et bestemt merke såpe så lenge at jeg skulle kunne forbli i min ungdoms vår i all mi tid. Irish Spring... Legg merke te at alt ska dufte som kløver og timotei, epler, meloner, solskinn (?), jordbær, sjø men ikke fisk. Og så har vi alt som skal se' ut som. Sminke. Et annet ord for parfymering. Nytt marked.

Vi er lurt. Det kan ikke sias for ofte. Etter å ha utført vårt såkalte toilett, er vi like spesielle og interessante alle sammen. Våre meninger er typisk up to date og svært individuelle.

Vi sørger over det som var og vi sørger for det som er. Det er trist, men helt forståelig. Hvis vi te å byne med slutta å parfymere kroppane våre, er'e

10. Svedkjertler.

De findes tættest i haand- og fotflaten, paa fingertoppene 1111 pr. cm.², og avsondrer dels en fettete masse, som indoljer huden, dels under sterkere nervøs paavirkning, sved.

åsså en mulighet for at vi slutter å parfymere alt annet vi har rundt oss og tar del i.

Det er sørgelig. Og vi sørger. Vi besørger folk hit og dit. Sørger for at det skjer, men at det absolutt ikke må skje, osv. På samme måten farer vi gjennom livet. Heile tida. Det er det som er parfymeringa.

Kjære venner: Send gjerne brukte underbukser og sure sokker. Det var ikke sånn jeg mente det... ■

Anar Kvist

OVERVÅKINGSPOLITIET: Et forbilde for hele folket!

Ny Tid har avslørt Studiegruppen Edda, en dekkorganisasjon for overvåkingspolitiet. Gjennom flere år har denne studiegruppen markert seg som fremtredende evighets-studenter.

Ikke rart når gruppen brukte all sin tid på å lese et utall venstreorienterte blader. Overvåkingspolitiet syntes tydeligvis det var flaut å innrømme at de studerte de undergravende skrifter, og kom til at en studiegruppe måtte være en glimrende fasade. "Edda" ble unnfanget.

For Ny Tid var dette selvsagt en glimrende sensasjon å trykke. Men det er ett alvorlig skår i gleden: *Edda hadde ikke abonnert på Ny Tid!* Derimot på en rekke andre blader, Ikkevold og Palestina-Nytt blant annet. En nærliggende forklaring er selvsagt at overvåkingspolitiet ikke anså Ny Tid som særlig farlig.

Ny Tid selv prøver å dekke over dette pinlige faktum med følgende forklaring: Edda behøvde ikke abonnere på Ny Tid, fordi det er så lett å få kjøpt avisa i løssalg.

Men dette krampaktige argument faller til jorden i og med at vi nå kan meddele at Edda har abonnert på Gateavisa i en årrekke. Og Gateavisa er den av raddis-avisene som selges mest i Narvesen og andre sjapper. Det kan derfor slås fast at Gateavisa er farligst. Ny Tid er veid og funnet for lett av den sanne ekspertise på samfunnsfjender – overvåkingspolitiet.

Vi vil nå rette en oppfordring til alle gode nordmenn om å ta lærdom av studiegruppen Edda, og sikre seg et abonnement på Gateavisa. *Edda viser veien – et folk er snart på vandring (til postkontoret)!*

Fra et hemmelig møte i Studiegruppen Edda. Sjefs-overvåker Haarstad (t.h.) leser høyt fra Gateavisa.

Abonner på Gateavisa!

— kr. 45,— for ett år / 10 numre
— kr. 80,— for to år / 20 numre

Abonnement starter måneden etter betaling.

Trolig ligger det et ferdig trykt postgiroinnbetalingskort inni avisa di. Men nesten like lett er det å fylle ut et på postkontoret: Postgiro 2 23 03 32, Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

123 blakke sjeler har fått gratis abonnement på Gateavisa!

Gateavisa jubilerer, og i forrige nr. kunne vi invitere leserne til å tegne spesialabonnement i jubileumsåret: Betaling etter lommekas størrelse.

Som all annen aktivitet i Gateavisas redaksjon var jubileumsfeiringen rask og hektisk. Spesialtilbudet er altså over nå, og de som ikke sikret seg gratisabonnement i tide kan dessverre bare ha det så godt.

Resultatet av jubileumstilbudet er i alle fall at 227 nye mennesker er blitt innlemmet i Gateavisas abonnementskartotek etter sin individuelle økonomiske evne!

Av de 227 var det 123 som ikke hadde penger og som derfor kom med gratis.

104 mer velstående personer betalte etter evne, i varierende beløp, men stort sett ca. kr. 32,— Til sammen nærmere tre tusen kroner. Gjennomsnittsbetalingen for alle de 227 ble nøyaktig kr. 13,19 for abonnement ut 1979.

GILDE GAVER

Blant de som ikke hadde penger var det en del som sendte oss ting. Fra Finnmark fikk vi en tom Saba Selfsit-pakke med frimerke og sikkerhetsnål. Fra Sverige fikk vi en tjukk konvolutt med folgebrev: "Hejsan! Ja har *nästan* inga pängar, men ja har: 2 fimp ar, 1 tiokroneseddel, 2 klisterbild att slicka, 19 klisterbild att inte slicka. Hoppas det duger!"

Og litt smakebiter fra brevene vi fikk:

"Vil gjerne ha tilsendt Gateavisa gratis. Er skoleelev og jævlig skoletrøtt. Eneste lyspunkt er Gateavisa som kommer ca. hver gang. Stjæler den på lesesalen på skolen. Men et problem er at den er borte av og til."

Et brev som virkelig *sved*: "Finner Gateavisa underholdende, men få av ideene der er særlig gode alternativer for fremtiden. Benytter meg derfor av Deres gratis tilbud. NB! Sender kr. 32,— til Ananda Marga."

BOKCAFEEN

JAAP VAN HUYSSMANDS MINDE

Frihetlig sosialisme, anarkisme, syndikalisme, marxisme, manns/kvinnesak, alternativ kultur. Hefter — bøker — blader — plakater — merker. Åpningstid: Mandag—fredag kl. 13.00—20.00. Lørdag kl. 12.30—16.00. Bestill bøker fra lista under. Klipp ut, strek under og send inn, eller skriv egen bestillingslapp. Betaler du på forskudd, legg til 10% porto (max kr. 10,—). Eller tilsendt i postoppkrav (porto fra 11,10 til 13,60).

Send meg de bøker/blader jeg har streket under.

Betaler på forskudd: Send det som postoppkrav:

Navn:

Adresse:

Send det hele til Jaap van Huyssmands Minde, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.
Postgiro: 2 20 24 71

FRA BOKLISTA

BØKER OG HEFTER:

ANARKISME
Mikael Bakunin: Gud och staten 22,—
Daniel Guérin: Anarkismen 37,—
Anarkistisk lesebok (samling av anarkistiske tekster fra Proudhon til i dag) 37,—
Anarkismen — en antologi (en annen samling anarkistiske tekster, av mange regnet som bedre enn lesebok) 31,—
Emma Goldman: Anarkistiske Erindringer (utdrag av Røde Emmas berømte selvbiografi) 49,—

BYGERILJA—VEST-TYSKLAND
Ulrike Meinhofs forbudne tenksett 33,—
RAF: Tector (Baader-Meinhof-gruppas brev, manifeste o.l.) 78,—
Finn Barby: Væbnet kamp (B-M-gruppas politiske manifest og undertrykkelsen i Vest-Tyskland) 38,—
RAF — Background & information 5,—
Utz Mass: Berufsverbot — förföljelsen av vänstern i Vest-Tyskland og Vest-Berlin 31,—
Carlos Marighella: The minimanual of urban guerilla 5,—

KINA

Broyelle/Broyelle/Tschirhart: Hundre blomster visner — parti og demokrati i Kina 68,—
Papperstiger — kapitalismens utveckling i Kina (viser svært tydelig hvorfor Kina er kapitalistisk) 7,—
Cajo Brendel: Den kinesiska revolutionen — Kinas väg till statskapitalismen och kampen mellom parti-byråkrati och den "nya klassen" 17,—

AVISER & TIDSSKRIFTER

Dæmring 3 15,—
Bangl 1/79 5,—
Arbetaren (organ for syndikalistene i Sverige) 5,—
Bicicleta (spansk anarkistmagasin) 7,—
Black Flag (organ for Anarchist Black Cross) 2,50
Ulvetidende (nytt organ for venstre-SV) 5,—
Socialistisk Politik (dansk marx.) 26,—
Anarchist Review 4 (svær samling av anarkistiske artikler og bok-anmeldelser) 32,—

MÅNEDENS TILBUD

Vi vil heretter hver måned gi tilbud på noen ekstra billige bøker til våre postkunder. Disse tilbudene gjelder altså IKKE i bokcafeen.

Suzanne Brøgger: Creme Fraiche (dansk utgave) for 65,—, nå 50,—
Brødo Greve: I fengsel — dagbok for 25,—, nå 18,—
Garsten Nagel: Som man(d) behager (dansk) for 23,—, nå 16,—
Inflation og krise — en antologi for 29,—, nå 20,—

HJELP BOKCAFEEN I HJELMSGATE TIL Å UTVIDE SEG! ET ALTERNATIV TIL FAENSKAPEN!!

Som vi har skrevet før, har bokcafeen i Hjelmsgt. store planer om å utvide. Men vi mangler penger. Det har kommet inn noe den siste måneden, men langt fra nok. Så vidt over 2000 kroner er det kommet til sammen. Og vi trenger 30 000...

Mange er kanskje ikke klar over hvor mye 30 000 kroner er. Derfor kommer vi i tiden framover til å vise den oversikten dere ser ved siden av. Noen politiske grupper klarer å samle inn flere millioner kroner. Vi har ingen sanne grupper i ryggen, og er forsåvidt fornøyd med det, men på den annen side er vi derfor avhengige av at *brukerne* av bokcafeen hjelper oss.

Sender du penger vil Bokcafeen Jaap van Huyssmands Minde, blir vi svært glade for det. Merk talongen "Utvidelses-støtte"!

Tips fra bunnen av en skulderveske

Grunnlaget for å bli Gateavis-selger (bortsett fra pågangsmot, bein i nesa og alt det pisset der) er å anskaffe seg ei skulderveske som henger fra nevnte kroppsdeler og hviler på hofta.

Den bør være stor nok til å kunne romme minst 50 stk. Gateavis, skjønt Gateavis-selgeren spaserer sjelden rundt med mer enn 25 stk. om gangen. Dette er nok for å motvirke at ryggen blir mer skakk og svakelig enn den er fra før. Dessuten misliker Gateavis-selgeren som regel overanstrengelser.

Når problemet med skulderveske er løst, går resten av seg selv. Man sender et koselig brev til Gateavis som åpner med "kjære" og ender med "klem fra", og like etter kan du hente en pus-sig pakke med tau rundt fra ditt eget postkontor.

Enkelte Gateavis-selgere med stormannsgalskap har lett for å innbille seg saker og ting når de kommer og spør etter kommisjonærpost. Noen kler seg kanskje ut, eller Stalin vet hva nå de forskjellige må innbille seg. Men faktumet er at de fleste postfolk gir mer eller mindre faen og det må man være oppmerksom på.

Det viser seg at Gateavis-selgeren ikke er så forferdelig spesiell likevel, og

da kan forveksling oppstå. Det hendte en gang at jeg mottok gal pakke, fordi jeg var blitt en smule automatisert i mine spørsmål, til det bare ble slengt opp en pakke på disken som jeg grep begjærlig og dyttet under den mørke frakken. Trakk den svarte hatten ned i øynene og snek meg hastig ut. Vel ute kom jeg til å sjekke adressen, og ble klar over at jeg hadde mottatt 50 eksemplarer av Klassekampen i stedet for mine 27 numre av Gateavis. Hadde jeg vært litt mere (mindre??) sløv, så hadde jeg vel bare solgt dem. Dette viser hvor viktig det er å kanalisere salget på riktige premisser. Det nytter ikke å selge Klassekampen i mangel av Gateavis, heller ikke å selge Gateavis som om det var Klassekampen. Så jeg gikk inn og leverte pakken med KK tilbake. Mannen i luka så oppriktig deprimeret ut.

Noen med infantil fantasi skjønner kanskje ikke vitsen med skulderveske. Det viser at de mangler den erfaring som for eksempel jeg er inneha-ver av.

Med større modenhet forstår man at det er umulig å selge Gateavis fra en koffert. I stedet slenger man på seg skulderveska og spaserer så selvsikker ut i den store verden (evt. til nærmeste kro), og prøver å se jævla radikal ut.

Det er ikke alltid lett, men gi ikke opp. Med forfengelighet kommer man langt.

Gateavisas opplagstall beviser to ting:

- 1) At en god del mennesker kan tenke seg å kjøpe Gateavis.
- 2) At en mye større del mennesker overhodet ikke kan tenke seg å kjøpe Gateavis.

Det må man ha i hode hele tiden og se seg om etter de riktige typer som et mulig offer, — en å kunne prakke på et nummer, som ellers aldri ville ha kjøpt Gateavis.

Som regel har man hellet med seg, så sant man har den riktige bemerkningen i den rette tiden, eller omvendt. Gateavis-selgeren er som regel stor i kjeften, men det lønner seg kanskje å ha et kurs i psykologi (noe jeg mangler).

Dette fører oss inn på salgsteknikk. Å selge aviser, samme hvilken, har egentlig ingen formel for vellykket salg. Hver skaper ganske hurtig sin egen særegne teknikk. En kamerat av meg selger "Ikkevold" under denne parolen: "Kjøp Ikkevold, ellers så slår æ dæ ihjæl!" Denne teknikken kalles for salgsironi.

Et tragisk spørsmål man neppe unn-går, er det evindelige "hva er dette for avis'a?" Og enten blir man stum, eller man får ord-diare.

Jeg setter som regel i gang med en lang historie om Gateavisas historie fra 69 da det var ei steinsilert 4-siders fille og videre inn i Arbeidskollektivet i Hjelmsgate og Jan Bojer og sunn mat og alt det der. Det ender som regel med at vedkommende harker opp den rette sum med penger for å stoppe ordstrømmen.

Andre ganger kreves mer detaljerte opplysninger, og da gjelder det å ta et raskt mål av personen for å tippe hva man skal legge mest vekt på. Er det en ung kar med langt hår og mye øyne, så kan man ta sjangsen på at det er en øko-idealist, og kaste seg ut i en tårdrøppende reportasje om det biodynamiske spisestedet i Hjelmsgate, til vedkommende må ha avisa. En annen gang er det en litt eldre, mer sober herremann, og man smyer seg om en historie om forfatteren Jens Bjørneboe og den kretsen som oppsto rundt ham, til herremannen utstøter i litterær opphis-selse at "Bjørneboe! Han var et geni!" Og man nikker samtykkende og dytter diskret et nummer av Gateavis i hendene hans.

MUSIKK- OG DIKT-CAFE

Spiller eller skriver du, har du sjansen nå til å nå et publikum!

Arbeidskollektivets musikk- og dikt-cafe er åpen for deg.

Still opp en lørdag mellom kl. 13 og kl. 15. Bli med på å lage et aktivt miljø!

SPISESTEDET, Arbeidskollektivet i Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

BANG!

EN KJÆRLIG KNOCK-OUT

BANG! nr. 1/79 er nå på gata! Til salgs i Narvesen, i bokcafeer og på gata. Pri kr. 5,—.

Abonnement koster 20 kr. for ett år (4 numre). Vil du ha Bang! i posten, send et hint om det til BANG!, post-boks 1843 Vik, Oslo 1.

Hele livet er ikke en dans på roser, og det hender også en sjelden gang at Gateavis ikke faller i smak, til tross for vakre, hvite løgner. (Alle er kanskje ikke enige i at en forutsetning for salg er kunnskap i hvite løgner og svarte sannheter, men alt annet er borgerlige fordommer.) Det finnes tider da ingen tror deg og du til og med får mindre hyggelig glosse etter deg.

Hva skulle venstresida gjort hvis de ikke hadde hverandre? I tider med dårlig salg, er det bare å snuble innom den kafeen som har det største folkelige preget, en lørdag formiddag. Og så kan man bytte aviser og blader med andre diffuse sekter på venstresida. Er du dessuten litt ensidig i leseveien, så er du selvforsynt med dasspapir i lengre tid.

Har du aldri lurt på hvorfor venstresida har omtrent det samme opplagstall? ■

Finn B. Steingrunn

TEXT & COMIKS LIVSLEXIR

Mange har lurt på hvor vi heter Text & Comiks når vi bare har texthefter.

Grunnen er at det er meningen å selge amerikanske undergrunnstegneserier også. Men alt må betales på forskudd og vi har foreløpig ikke hatt råd til å ta dem inn. Men i løpet av våren regner vi med å ha dem.

Over til lista. Ved forskuddsbetaling legg til 5 kr til porto. Postoppkrav er det vanligste. (Porto kr. 11,10–13,60.)

Elvis Presley	21,—
Kiss	16,—
Paul McCartney & The Wings	16,—
Don McLean	15,—
Joan Baez	22,—
The Band	15,—
The Beatles	20,—
Blondie	14,—
David Bowie	17,—
Chicago	16,—
Eric Clapton	16,—
Leonard Cohen	15,—
Credence Clearwater Revival	15,—
Crosby Stills Nash & Young	16,—
John Denver	15,—
Neil Diamond	15,—
Donovan	22,—
Doors	16,—
Dylan	28,—
Eagles	15,—
Genesis	16,—
Jimi Hendrix	15,—
Jethro Tull	16,—
Janis Joplin	14,—
Gordon Lightfoot	14,—
Randy Newman	15,—
Pink Floyd	15,—
Lou Reed	16,—
Rolling Stones	21,—
Roxy Music	16,—
Simon & Garfunkel	16,—
Patti Smith	16,—
Cat Stevens	16,—
Rod Stewart	15,—
Supertramp	16,—
Who	15,—

TEXT & COMIKS LIVSLEXIR
HJELMSGT. 3 — OSLO 3
Kun pr. post.

Gateselger?

Livet som gateselger kan by på mange merkelige opplevelser. Pålitelige kilder blant Gateavis-selgerne hevder at å selge Gateavis først og fremst kan være forferdelig morsomt.

Vi har i dag personlige selgere på ca. 70 steder over hele landet. Uten dem ville mange aldri oppdaget at avisa eksisterer! Men vi trenger flere...

Antallet som folk selger, varierer fra 10 til 100, gjennomsnittet er ca. 25–50. Av salgsprisen på 5 kroner får du 1,50 i provisjon.

SÅNN GÅR DU FRAM:

Du kan skrive til Gateavis, Hjelmsgt. 3, Oslo 3, eller ringe: Tlf. 69 12 84.

Du får pakka tilsendt til ditt lokale postkontor hver gang avisa kommer ut, og du får egen melding fra oss om at avisa er på vei.

HOVEDSTADENS GATEFOLK

må ofte speide forgjeves etter Gateavis-selgere — eller de slipper alt for lett unna dette hånd-faste alternativ til det etablerte høyre & venstre. Med andre ord: Vi er i beit for Oslo-selgere!

Du kan komme innom Gateavisas kontor og hente aviser — eller hvis det er vanskelig for deg å komme hit, kan du ringe og bestille det antallet du ønsker, så sender vi det til ditt lokale postkontor.

Framsendes og ombringes som dagsavis

GATEAVISA

MEDLEM AV ALTERNATIVE
PRESS SYNDICATE. ©

Sats: JET-Z
Trykk: A/S All-Trykk.
Opplag: 16.000.

ANSVARLIG REDAKSJON
FOR DETTE NR.:

K. VESJE, C. HOWELLS,
G. REITE, B. BERGE,
CHR. VENNERØD,
S. MØRGENSTIERNE

Retur til Gateavisa, Hjelmsgt. 3, Oslo 3.

Ellen er blitt gravid,
Kina har invadert
Vietnam, det er hakk i
den siste Clash-plata mi,
jeg slapp ikke inn på
pizza-baren i går fordi jeg
er homo, arbeidskontoret
har funnet jobb til meg....

Godt at postmannen
kom med Gateavisa
i dag.

ETT ÅRS ABONNEMENT KOSTER 45 KRONER.
SE SIDE 22!

Neste nr. er et tegneserieblad!
Det kommer ca. 5. april.
Til salgs i Narvesen og på gata.